



هشدار پزشکان و کارشناسان علوم حیوانی:

تب خون‌دهنده و کرونا را جدی بگیرید



هم‌زمان با نزدیک شدن عید قربان و خرید و فروش و کشتار حیوانات در هرات، نگرانی‌ها از گسترش ویروس کرونا و بیماری «تب خون‌دهنده» افزایش یافته است. مقام‌های صحتی هشدار می‌دهند که بی‌پروایی مردم در رعایت موارد بهداشتی، ممکن است تجربه‌ی تلخ عید فطر را تکرار کند. ریاست صحت عامه هرات، از شهرداری و نهادهای مسوول می‌خواهد جلو ورود حیوانات به مناطق پُرازدحام را بگیرند. از دید این نهاد، بی‌توجهی در رعایت موارد بهداشتی، ممکن است بی‌امدهای ناگواری به دنبال داشته باشد. کارشناسان علوم حیوانی نیز به مردم توصیه می‌کنند که هنگام کشتار حیوانات در روزهای عید، موارد بهداشتی را مد نظر بگیرند و از خرید حیوانات بیمار جدا خودداری کنند. با این وصف، احتمال انتقال ویروس کرونا، از حیوانات به انسان‌ها، بسیار ضعیف است.



جیره‌بندی برق پایتخت؛

سویچ برق کابل هنوز به دست همسایه است

این شرم تاریخی را کجا ببریم؟

نقش پاکستان در فرایند صلح و نابه‌سامانی افغانستان

نخستین مداخله خارجی که جنگ‌ها و ویرانی‌های کنونی را به وجود آورد، مداخله ارتش سرخ در افغانستان بود. حضور ارتش سرخ در این کشور بهانه و توجیه مداخلات کشورهای مهم منطقه و همسایه‌گان از جمله پاکستان و بعضی کشورهای دیگر شد. متأسفانه این کشورها نقش مخرب و منفی زیادی در تحولات سیاسی، نظامی و اجتماعی افغانستان داشته‌اند.



نگاهی جامعه‌شناختی به فساد مالی در حکومت افغانستان



در قسمت دوم این نوبت، تحلیلی جامعه‌شناختی از پی‌آمدهای فساد مالی مقام‌های حکومتی که بیش‌تر جامعه‌محور پنداشته می‌شود، به بحث گذاشتیم. در آن قسمت تأکید شد که پی‌آمدهای فساد مالی مقام‌های حکومتی، وسیع، عمیق، ماندگار و دارای کارکرد و وجوه پیدا و پنهان است.

بیش‌تر مقامات مهلت کابینه برای ثبت‌داری‌شان را جدی نگرفته‌اند

۸ صبح، کابل: اداره امور ریاست جمهوری اعلام کرد که «اکثر اراکین حکومتی»، مهلت سه هفته‌ای کابینه برای ثبت‌داری‌شان را جدی نگرفته‌اند. کابینه در شانزدهم سرطان به مقام‌های بلندپایه دولتی سه هفته مهلت داده بود تا داری‌شان را ثبت کنند. صدیق صدیقی، سخنگوی ریاست جمهوری در آن زمان گفته بود، در صورتی که مقام‌های دولتی در این مدت داری‌شان را ثبت نکنند، معاشات‌شان قطع می‌شود.

با این حال، اداره امور ریاست جمهوری گفته است که تاکنون شمار زیادی از مقام‌های حکومتی داری‌شان را ثبت نکرده‌اند.

اداره امور ریاست جمهوری به مقام‌هایی که تاکنون داری‌شان را ثبت نکرده‌اند، شش روز دیگر فرصت داده است تا داری‌شان را ثبت کنند. این مهلت در سیزدهم ماه اسد پایان می‌یابد. این اداره هشدار داده است که پس از ختم این مهلت مصمم است تا نام‌های مقام‌های حکومتی را که داری‌شان را ثبت نکرده‌اند، همه‌گانی کند. ثبت‌داری مقام‌ها براساس قانون اشاعه و ثبت‌داری‌های مقامات و کارکنان دولتی که در ماه سنبله سال ۱۳۹۶ توشیح و در ماه عقرب همان سال در جریده رسمی نشر شد، صورت می‌گیرد.



بی‌ثباتی سیاسی و امنیت اقتصادی



در جهان کنونی که به تعبیری تهی از مرزبندی‌ها است، عوامل فراملی نقش انحصاری دولت‌ها را به ویژه در عرصه فعالیت‌های اقتصادی کشورها، مخصوصاً کشورهای در حال توسعه هم‌چنان در برابر عوامل نامطلوب داخلی ضربه‌پذیر است. این عوامل با تأثیرگذاری بر امنیت...

حامد کرزی:

جنگ جاری، جنگ مردم افغانستان نیست



۸ صبح، کابل: حامد کرزی، رییس‌جمهور پیشین، در واکنش به گزارش دفتر نماینده‌گی سیاسی سازمان ملل متحد در کابل (یوناما) درباره تلفات غیرنظامیان در شش ماه اول سال ۲۰۲۰ میلادی، با نشر اعلامیه‌ای گفته است که جنگ جاری، جنگ مردم افغانستان نیست.

رییس‌جمهور پیشین تأکید کرده است که مردم افغانستان سال‌ها است که به خاطر «منافع دیگران» قربانی می‌شوند. حامد کرزی جنگ جاری را «کارزار پر از خشونت» علیه مردم توصیف کرده و از «طرف‌های افغانی» درگیر در این کارزار خواسته است که به جای ادامه برادرکشی، هرچه زودتر مذاکرات بین‌الافغانی را شروع کنند.

کرزی تأکید کرده است که طرف‌های افغانی «با ابراز اراده و تصمیم مشترک» برای تحقق صلح در کشور اقدام کنند. رییس‌جمهور پیشین باورمند است که «تنها و تنها» صلح و مشارکت همه‌ی افغان‌ها بدون تبعیض در پروسه صلح می‌تواند به فاجعه طولانی در کشور پایان دهد.

گروه طالبان در ایام عید قربان آتش‌بس اعلام کرد

۸ صبح، کابل: گروه طالبان به مناسبت عید قربان آتش‌بس اعلام کرده است. در اعلامیه این گروه که روز سه‌شنبه، هفتم اسد نشر شد، به افراد طالبان دستور داده شده است که در شب و روزهای عید قربان علیه نیروهای دولتی هیچ نوع حملاتی را اجرا نکنند. در این اعلامیه خطاب به جنگ‌جویان گروه طالبان تأکید شده است: «البته اگر از جانب مقابل به طرف شما کدام حمله انجام شد، به آن پاسخ شدید بدهید»

ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی گروه طالبان، در این اعلامیه گفته است که آتش‌بس به هدف «اطمینان و خرسندی» مردم در ایام عید اعلام شده است.

گروه طالبان به افراد خود هم‌چنان دستور داده است که به مناطق تحت کنترل دولت نروند و به نیروهای دولتی نیز اجازه ورود به ساحات تحت کنترل این گروه را ندهند. در اعلامیه طالبان از افراد این گروه خواسته شده است که عید را در ساحات تحت کنترل خود بگذرانند و فضای امنی را برای هم‌وطنان خود در روزهای عید قربان فراهم کنند.

گروه طالبان به مناسبت عید فطر نیز آتش‌بس اعلام کرده بود که از سوی حکومت استقبال شد. در پیام عیدی رهبر گروه طالبان که نیز روز سه‌شنبه نشر شد، از آتش‌بس در روزهای عید نام برده نشده بود.





هشدار پزشکان و کارشناسان علوم حیوانی: تب خون‌دهنده و کرونا را جدی بگیرید

شود. خودداری از خرید حیوانات بیمار، یکی از مهم‌ترین توصیه‌ها است.

رعایت نکات بهداشتی در کشتار حیوانات، عدم تماس مستقیم دهان و چشم افراد با خون و گوشت حیوانات، استفاده از ماسک و دستکش هنگام کشتار، نگاه‌داری گوشت در یخچال به مدت ۲۴ ساعت و توزیع گوشت قربانی در بسته‌بندی‌های بهداشتی، توصیه‌های کارشناسان علوم حیوانی به مردم است.

بشیراحمد احمدی، معاون ریاست زراعت و مال‌داری هرات، از فروشنده‌گان و خریداران حیوانات می‌خواهد که در خرید و کشتار مواشی، نکات بهداشتی و توصیه‌های پزشکان را رعایت کنند تا از گسترش بیماری تب خون‌دهنده پیشگیری شود.

گله‌های مواشی وارد شهر نشوند

ریاست شهرداری هرات می‌گوید که برای جلوگیری از ورود گله‌های مواشی به مناطق مسکونی و شهری، اقدامات پیش‌گیرانه را روی دست گرفته است. غلام‌رسول عظیمی، سخنگوی شهرداری هرات، در صحبت با ۸ صبح می‌گوید که تمام آمران و کارمندان ناحیه‌های شهری، مکلفاند مانع ورود گله‌های حیوانات شوند.

او از مردم، وکلای گذر و منتفذان مناطق گوناگون شهر می‌خواهد که در جلوگیری از ورود مواشی به مناطق مسکونی و برخورد با افراد متخلف، با این نهاد همکاری کنند و اجازه ندهند ورود حیوانات به شهر، برای‌شان مشکل‌ساز شود. امسال مراسم عید قربان متفاوت‌تر از سال‌های گذشته و زیر سایه‌ی کرونا، برگزار می‌شود. مهم‌ترین توصیه کارشناسان بهداشتی به مردم، رعایت موارد بهداشتی است و این‌که نباید مانند عید فطر، بی‌پروایی آنان در رعایت نکات بهداشتی، عید را برای آنان به عزا بدل کند.

رعایت فاصله‌گیری اجتماعی، استفاده از ماسک، عدم حضور بیماران و افراد مشکوک در نماز عید، طولانی نشدن نماز عید، رعایت فاصله میان نمازگزاران هنگام ادای نماز عید، جلوگیری از ورود حیوانات به داخل شهر و کشتار بهداشتی مواشی، مهم‌ترین توصیه‌های این نهاد به مردم است.

افزون بر این، ریاست صحت عامه هرات، از ریاست شهرداری می‌خواهد که برای جلوگیری از گسترش ویروس کرونا و بیماری تب خون‌دهنده، از داخل شدن گله‌های حیوانات به مناطق مسکونی و پُرازدحام جلوگیری کند.

بیماری تب خون‌دهنده در کمین است

تب خون‌دهنده بیماری‌ای است که از خون و گوشت حیوانات وارد بدن انسان می‌شود و ممکن است سبب مرگ بیماران شود. صفی‌الله امید، کارشناس علوم حیوانی، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که ۴۰۰ بیماری مشترک میان انسان‌ها و حیوانات وجود دارد که تب خون‌دهنده، یکی از آنها است.

داکتر عبدالحکیم تمنا، رییس صحت عامه هرات، در گفت‌وگو با ۸ صبح هشدار می‌دهد که مردم باید بیماری تب خون‌دهنده را جدی بگیرند. به گفته‌ی او، سال گذشته حدود ۴۰ تن در عید قربان به این بیماری مبتلا شدند.

هم‌زمان با نزدیک شدن عید قربان و در اوضاعی که نگرانی‌ها از گسترش بیماری کرونا وجود دارد، مقام‌های بهداشتی به این باور اند که نباید تهدید بیماری تب خون‌دهنده، نادیده گرفته شود.

کشتار حیوانات چگونه انجام شود؟

کارشناسان علوم حیوانی توصیه می‌کنند که در هنگام خرید و کشتار مواشی، برخی نکات باید برای جلوگیری از بیماری تب خون‌دهنده رعایت

هم‌زمان با نزدیک شدن عید قربان و خرید و فروش و کشتار حیوانات در هرات، نگرانی‌ها از گسترش ویروس کرونا و بیماری «تب خون‌دهنده» افزایش یافته است.



محمدنیکخواه

مقام‌های صحتی هشدار می‌دهند که بی‌پروایی مردم در رعایت موارد بهداشتی، ممکن است تجربه‌ی تلخ عید فطر را تکرار کند.

ریاست صحت عامه هرات، از شهرداری و نهادهای مسوول می‌خواهد جلو ورود حیوانات به مناطق پُرازدحام را بگیرند. از دید این نهاد، بی‌توجهی در رعایت موارد بهداشتی، ممکن است پی‌آمدهای ناگواری به دنبال داشته باشد.

کارشناسان علوم حیوانی نیز به مردم توصیه می‌کنند که هنگام کشتار حیوانات در روزهای عید، موارد بهداشتی را مد نظر بگیرند و از خرید حیوانات بیمار جدا خودداری کنند. با این وصف، احتمال انتقال ویروس کرونا، از حیوانات به انسان‌ها، بسیار ضعیف است.

مقام‌های شهرداری هرات از آماده‌گی‌ها برای جلوگیری از ورود مواشی به مناطق شهری سخن می‌زنند و پافشاری دارند که آمران و کارمندان تمام ناحیه‌های شهری مکلفاند مانع ورود گله‌های حیوانات به شهر شوند.

تجربه تلخ عید فطر را تکرار نکنید!

در آستانه‌ی فرارسیدن عید قربان، بازارهای هرات اندک‌اندک شلوغ شده و افراد زیادی برای خرید ضروریات عید، راهی مراکز خرید شده‌اند. این دقیقاً همان چیزی است که مقام‌های صحتی نگران آن هستند.

در عید فطر، با وجود هشدار پزشکان، بی‌پروایی مردم در رعایت نکات بهداشتی، سبب گسترش ویروس کرونا شد. حالا مقام‌های ریاست صحت عامه هرات هشدار می‌دهند که تجربه‌ی تلخ عید فطر، نباید تکرار شود.

حدود دو ماه پیش، افزایش چشم‌گیر شمار مبتلایان و قربانیان کرونا در هرات، شادی عید را به کام هراتیان تلخ کرد؛ اما از دید ریاست صحت عامه، مردم با رعایت موارد بهداشتی، می‌توانند مانع گسترش ویروس و افزایش بیماران شوند.

مردم توصیه‌های بهداشتی را رعایت کنند

ریاست صحت عامه هرات برای آگاهی‌دهی درباره رعایت موارد بهداشتی در روزهای عید قربان، از چند روز پیش وارد عمل شده است. تیم‌های سیار صحتی با حضور در مناطق گوناگون شهر و ولسوالی‌ها، توصیه‌های بهداشتی را به مردم گوش‌زد می‌کنند.



مردی در هرات برای دیدار با «امیتاب بچن» خانه‌اش را ترک کرده است

این مرد ادعا دارد، چندی پیش برای ملاقات با امیتاب بچن، یک هفته راهی هند شد، به‌رغم حضور در نزدیکی خانه این هنرمند، نتوانست با وی دیدار کند. او می‌افزاید که از کودکی علاقه‌مند این هنرمند شده و یگانه آرزویش ملاقات با وی است.

عبدالستار، از شنیدن خبر مبتلا شدن آقای بچن و اعضای خانواده‌اش به بیماری کرونا، بسیار نگران شده است، اما پافشاری دارد که این بیماری هم نمی‌تواند مانعی برای ملاقات او با آقای بچن شود.

این مرد هراتی از حکومت افغانستان، سفارت و کنسول‌گری هند در کابل و هرات و شهروندان کشور می‌خواهد، زمینه‌ی دیدار با هنرمند مورد علاقه‌اش را فراهم کنند.

امیتاب بچن از هنرمندان و سینماگران مشهور هندی است. او در افغانستان طرف‌دارانی زیاد دارد.

عبدالستار، که راننده تکسی است و شش فرزند دارد، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که اعضای خانواده‌اش را قناعت داده که برای دیدار با این هنرمند هندی، خانه‌اش را برای چند روز ترک کند.

۸ صبح، هرات: یک مرد هراتی که از علاقه‌مندان سرسخت امیتاب بچن، هنرمند مشهور هند است، برای دیدار با وی از چهار روز به این سو، خانه‌اش را ترک کرده و با موتورش در خیابان‌های هرات زنده‌گی می‌کند.



جیره‌بندی برق پایتخت؛

سویچ برق کابل هنوز به دست همسایه است

میگاووات برق تخمین زده شده است.

رییس جمهور هم‌چنان در پیام نوروزی‌اش که در سال ۱۳۹۵ به نشر رسید، تعهد کرده بود تا قدرت تولید برق در کشور را به حدی افزایش دهد که در ۱۰۰ سال گذشته به همان اندازه تولید نشده باشد. این وعده آقای غنی نیز هنوز عملی نشده و کاربران رسانه‌های اجتماعی از کلیپ تصویری وی به عنوان ابراز انتقادی بر وی استفاده می‌کنند. آقای غنی در ماه قوس ۱۳۹۵ در ششمین نشست قلب آسیا گفته بود، ارزیابی‌ها نشان می‌دهد که انتقال ۱۵ هزار میگاووات انرژی از آسیای مرکز به جنوب آسیا می‌تواند افغانستان را در جریان پنج سال از واردکننده انرژی به «مرکز انتقال و صادرکننده آن» بدل کند. رییس جمهور غنی در حوت ۱۳۹۷ نیز در دیدار با برخی از تجار پیشه‌گان جوان گفته بود که همه‌ی ولایت‌ها تا دو سال دیگر به شبکه برق وصل و افغانستان تا چهار سال دیگر به یک کشور صادرکننده برق تبدیل می‌شود؛ وعده‌هایی که هنوز بخش اول آن عملی نشده و بخش دوم آن نیز با جیره‌بندی کنونی برق پایتخت، در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

رییس جمهور غنی در کمپین انتخابات ریاست جمهوری‌اش سال گذشته به مردم تعهد داد که افغانستان را به مرکز مدیریت برق آسیا بدل می‌کند. وی تصریح کرده بود که افغانستان به چهارراه آسیا بدل می‌شود و پولی که از تجارت برق به دست خواهد آمد، از اموال تجاری حاصل نخواهد شد. وی هم‌چنان در ادامه کمپینش تصریح کرده بود که در جریان دو سال همه‌ی ولسوالی‌های کشور برق خواهند داشت و در جریان سه تا چهار سال، «همه‌ی قریه‌های آن طرف خط دیورند نیز صاحب برق خواهد شد»؛ وعده‌ای که در آن زمان با شک و تردید آگاهان روبه‌رو شده بود. این در حالی است که آقای غنی وعده‌هایش را بارها در جریان افتتاح زیربناها تکرار کرده و گفته است که معضل بی‌برقی در کشور را حل می‌کند. گفتنی است که شرکت برشنا نیز در اواخر سال ۱۳۹۷ وعده داده بود که همه‌ی ولایت‌ها به شبکه ملی برق وصل شده و چالش پرچاوی آن در سطح کشور حل خواهد شد.

باید تصریح کرد که وعده‌های سایر مسوولان حکومتی نیز به ده‌ها مورد می‌رسد. شرکت برشنا در عقرب ۱۳۹۲ گفته بود که همه‌ی باشندگان کابل و ۷۵ درصد نفوس کشور از نور برق مستفید می‌شوند. مسوولان در این شرکت وعده کرده بودند که با استفاده از منابع داخلی و برق وارداتی کشورهای همسایه در جریان سه سال، «کابل به گونه کامل از انرژی برق برخوردار خواهد شد». علاوه بر این، عبدالستار مراد، وزیر پیشین اقتصاد، در نشست اعضای ریکا که در ماه جوزای ۱۳۹۴ در کابل برگزار شد، گفته بود که مشکلات کمبود انرژی برق در کشور تا دو سال دیگر حل شده و از بابت ترانزیت آن به کشورهای همسایه مفاد به دست خواهد آمد؛ وعده‌ای که پس از پنج سال هنوز تحقق نیافته است. پیش‌تر، وزارت انرژی و آب در قوس ۱۳۹۵ اعلام کرده بود که این وزارت برنامه دارد تا ۴ سال آینده از منابع تجدیدپذیر همانند آب، باد و نور خورشید حدود دو هزار میگاووات برق تولید کند که با این حجم تولید، کشور در تولید انرژی برق خودکفا خواهد شد.

این‌همه در حالی اتفاق می‌افتد که آقای غنی روز یک‌شنبه، ششم اسد، هنگام دیدار از پیش‌رفت کار بند کمال‌خان در نیمروز، گفته بود که بانوی اول کشور مصروف نطق‌هایش برای سخنرانی با زنان است و همانند وی «بی‌خریطه» فیر نمی‌کند. برخی از کاربران رسانه‌های اجتماعی وعده‌های رییس جمهور در امر تامین برق کشور و تبدیل کردن آن به مرکز مدیریت برق آسیا را از تعهدهای عملی نشده وی خوانده و تصریح کرده‌اند که آقای غنی آن را «فیرهای بی‌خریطه» خوانده بود.



شرکت برشنا اعلام کرد که توانسته است کاستی‌ها به دلیل کاهش برق وارداتی از تاجیکستان را تا حدودی حل کند. وحیدالله توحیدی، سخنگوی این نهاد، روز سه‌شنبه، هشتم اسد، به روزنامه ۸صبح گفت که پس از کاهش برق وارداتی تاجیکستان، ۲۰۰ میگاووات برق در جریان روز گذشته به شبکه ملی وصل شده که این میزان روز گذشته به ۲۵۰ میگاووات افزایش یافته است. وی افزود که برق وارداتی از تاجیکستان در حال حاضر از طرف شب به ۴۰۰ میگاووات می‌رسد. به گفته آقای توحیدی، این روند هم‌چنان ادامه می‌یابد و در صورت نبود ایراد از سوی تاجیکستان، ۴۰۰ میگاووات به گونه ۲۴ ساعته از آن کشور وارد خواهد شد. گفتنی است که علاوه بر ۲۵۰ میگاووات برق از تاجیکستان، ۱۲۲ میگاووات برق نیز در داخل کشور تولید شده و از آن برای روشنایی استفاده می‌شود.

فعال در عرصه انرژی ایجاد شده، تلاش می‌کند که با برنامه‌های کوتاه‌مدت و درازمدت، وعده‌های تامین برق را در کنار نظارت از شرکت‌های توزیع برق، عملی کند. پیش‌تر، پرچاوی برق با موجی از انتقادات شهروندان روبه‌رو شده است. شهروندان می‌گویند که رهبران حکومت هنوز نتوانسته‌اند خواسته‌های مردم را اولیت‌بندی و عملی کنند.

وعده‌های سرخرمن رییس جمهور

جیره‌بندی ادامه‌دار برق در پایتخت، شهروندان را به یاد وعده‌های پی‌هم رییس جمهور غنی انداخته است. بیش‌تر شهروندان با دست‌به‌دست کردن کلیپ‌های تصویری آقای غنی، به گونه تلویحی از وی انتقاد کرده و تصریح کرده‌اند که او نتوانسته است در دوره حکومت وحدت ملی و حکومت کنونی به نیازهای مردم رسیده‌گی کند. آغاز وعده‌های محمدآشرف غنی، رییس جمهوری، به شش سال پیش برمی‌گردد، زمانی که وی برای دور اول ریاست جمهوری‌اش مصروف کمپین بود. آقای غنی در آن زمان در سخنرانی‌اش به مردم ننگ‌ها وعده کرده بود که ولایت‌های شرقی را به «صادرکننده برق» تبدیل می‌کند. در ادامه وی به مردم جوزجان نیز تعهد داده بود که از گاز آن ولایت برق تولید خواهد شد؛ وعده‌هایی که هنوز جامه عمل نپوشیده است. آقای غنی پس از برنده شدنش در انتخابات ۱۳۹۳ در نشست بین‌المللی جلوگیری از تغییر اقلیم در شهر پاریس تصریح کرد که افغانستان قابلیت تولید ۳۱۸ هزار میگاووات برق را با استفاده از آب، آفتاب و باد دارد. این در حالی است که ظرفیت کنونی تولید برق در کشور ۱۲۲

و شهر کابل به ۵۰۰ میگاووات برق نیاز دارد. سیر نیک‌زاد، سخنگوی این اداره، روز سه‌شنبه، هشتم اسد، به روزنامه ۸صبح گفت که هم‌اکنون بین ۷۷ تا ۸۰ درصد برق کشور از کشورهای تاجیکستان، اوزبیکستان، قزاقستان و ایران تامین می‌شود که بین ۲۸۰ تا ۳۰۰ میلیون دالر در هر سال هزینه بر می‌دارد و نرخ‌های آن نیز با توجه به قراردادهای متفاوت است. به گفته وی، تنها ۲۰ تا ۲۳ درصد برق کشور از منابع داخلی تامین می‌شود. سیر نیک‌زاد تصریح کرد که افغانستان در کل ظرفیت تولید ۲۸۰ هزار میگاووات برق را دارد که می‌تواند از طریق منابع آبی، آفتاب، زغال‌سنگ، باد و گاز تامین شود. هرچند تنها ظرفیت تولید برق آب‌های کشور ۲۳ هزار میگاووات خوانده می‌شود، اما بندهای آبی کشور بنا بر موجودیت آب و سایر منابع، هم‌اکنون ظرفیت تولید ۳۸۰ تا ۴۰۰ میگاووات را دارد. این در حالی است که به گفته مسوولان شرکت برشنا، در حال حاضر همه‌ی تولید برق داخلی ۱۲۲ میگاووات است.

گفتنی است که بر اساس گزارش شرکت برشنا که در ماه ثور سال روان همه‌گانی شد، لین ۵۰۰ کیلوولت ترکمنستان تا مرز بین افغانستان و آن کشور تکمیل شده و اتصال لین برق ۲۲۰ کیلوولت این کشور در مسیر شبرغان-اندخوی نیز به پایان رسیده است. اداره ملی تنظیم امور انرژی نیز تصریح می‌کند که ظرفیت این لین دو هزار میگاووات است که با تکمیل آن، پرچاوی برق کابل حل می‌شود. در همین حال مسوولان می‌گویند، اداره ملی تنظیم امور انرژی که به تازه‌گی به عنوان اداره‌ای مستقل جهت نظارت از شرکت‌های

جیره‌بندی برق در پایتخت و برخی از شهرهای کشور، موجی از انتقادهای شهروندان را در پی داشته است. شرکت برشنا بامداد دوشنبه اعلام کرد که تاجیکستان بنا بر «معاذیر



حسب‌بیش

داخلی و کمبود آب»، صادرات برق به افغانستان را کاهش داده و این شرکت برای حل نیازهای شهریان کابل، با اوزبیکستان وارد گفت‌وگو شده است. این شرکت اما روز گذشته تصریح کرد که توانسته ۲۵۰ میگاووات برق روزانه و ۴۰۰ میگاووات برق شبانه را به همکاری اوزبیکستان تنظیم کند و علاوه بر آن، ۱۲۲ میگاووات برق نیز از منابع داخلی تامین شده است. این در حالی است که کشور در کل به دو هزار میگاووات برق و پایتخت به ۷۰۰ میگاووات برق نیاز دارد. از میان برق موجود، حدود ۲۰ درصد آن در داخل تولید شده و ۸۰ درصد دیگر از کشورهای اوزبیکستان، ترکمنستان، قزاقستان و ایران تامین می‌شود. براساس آمارها، افغانستان سالانه از ۲۸۰ تا ۳۰۰ میلیون دالر را هزینه خرید برق از خارج کشور می‌کند. پیش‌تر، رییس جمهور غنی بارها تعهد کرده بود که افغانستان را به صادرکننده برق و مرکز مدیریت برق آسیا بدل خواهد کرد؛ وعده‌هایی که جامعه عملی نپوشیده و به سوژه کاربران رسانه‌های اجتماعی بدل شده است.

شرکت برشنا اعلام کرد که توانسته است کاستی‌ها به دلیل کاهش برق وارداتی از تاجیکستان را تا حدودی حل کند. وحیدالله توحیدی، سخنگوی این نهاد، روز سه‌شنبه، هشتم اسد، به روزنامه ۸صبح گفت که پس از کاهش برق وارداتی تاجیکستان، ۲۰۰ میگاووات برق در جریان روز گذشته به شبکه ملی وصل شده که این میزان روز گذشته به ۲۵۰ میگاووات افزایش یافته است. وی افزود که برق وارداتی از تاجیکستان در حال حاضر از طرف شب به ۴۰۰ میگاووات می‌رسد. به گفته آقای توحیدی، این روند هم‌چنان ادامه می‌یابد و در صورت نبود ایراد از سوی اوزبیکستان، ۴۰۰ میگاووات به گونه ۲۴ ساعته از آن کشور وارد خواهد شد. گفتنی است که علاوه بر ۲۵۰ میگاووات برق از تاجیکستان، ۱۲۲ میگاووات برق نیز در داخل کشور تولید شده و از آن برای روشنایی استفاده می‌شود.

در همین حال، سخنگوی شرکت برشنا تصریح کرد که برق کابل تاکنون «توی‌توار» بوده و در سطح شهر جیره‌بندی می‌شود. به گفته وی، در حال حاضر کم‌ترین حد پرچاوی در کابل یک ساعت و بیش‌ترین حد آن چهار تا پنج ساعت است. این در حالی است که به گفته شهروندان، بیش‌تر بخش‌های کابل در جریان روز گذشته بیش‌تر از شش ساعت برق نداشته‌اند. وحیدالله توحیدی از شهروندان خواست که در مصرف برق با شرکت برشنا همکاری کنند تا با مصرف کم‌تر، برق بیش‌تری داشته باشند. او تصریح کرد که با وصل شدن لین جدید و افزایش تولید داخلی، مشکل جیره‌بندی برق در کشور حل می‌شود. افزون بر این، شرکت برشنا تصریح می‌کند که بر اساس قرارداد با تاجیکستان، «مشکلات طبیعی و امنیتی» از مواردی است که در صورت بروز آن، تاجیکستان می‌تواند برق را کاهش داده یا قطع کند. به گفته مسوولان این شرکت، در صورت ناتوانی در تولید برق از سوی تاجیکستان و جذب آن از سوی افغانستان، قواعدی وجود دارد که دو کشور بر اساس آن تسویه حساب می‌کنند. این در حالی است که شرکت برشنا پیش‌تر قطع برق از سوی تاجیکستان را «معاذیر داخلی و کم‌بود آب» خوانده است که به باور این شرکت، بخشی از مشکلات طبیعی شمرده می‌شود.

بر اساس آمارهای اداره ملی تنظیم امور انرژی، افغانستان در حال حاضر به دو هزار میگاووات برق

بیرق ملی چیست و چگونه بزرگداشت شود؟

امان ریاضت

بیرق یکی از نمادهای ملی یک کشور است. بیرق سهرنگ افغانستان نیز یکی از نمادهای ملی افغانستان است که هر رنگ آن، تاریخ مشترک باشندگان این سرزمین را بیان می‌کند. بیرق افغانستان سه قطعه با رنگ‌های سیاه، سرخ و سبز است که به صورت عمودی به اندازه‌ی مساوی از چپ به راست در کنار هم قرار دارند و عرض هر رنگ، برابر نیم طول آن است و در میانه آن، نشان ملی افغانستان قرار دارد. اندازه‌ی معیاری عرض بیرق افغانستان ۱ متر و ۲۵ سانتی‌متر است و اندازه‌ی معیاری طول آن دو چند عرض آن می‌باشد. البته نظر به مورد استفاده بیرق، اندازه‌ی آن تغییر می‌کند.

دسته‌ی بیرق وسیله‌ای است که از چوب یا فلز ساخته شده و شکل مستقیم استوانه‌ای دارد. در قسمت بالای آن، قبه‌ی فلزی دارد که برای افراشتن و فرود آوردن بیرق به کار می‌رود. دسته‌ی بیرق به طرف راست پارچه قرار دارد که بیرق به استناد آن برافراشته می‌شود و به اندازه‌ی دو چند طول بیرق است. ضخامت این دسته باید به اندازه‌ای باشد که در برابر باد شدید مقاومت کند. رنگ دسته‌ی بیرق فولادی و یا طلایی است.

طرز استفاده از بیرق

برای افراشتن و فرود آوردن بیرق کشور، از ریسمانی به رنگ فولادی استفاده می‌شود. ریسمان طور دولا از زیر قبه‌ی قسمت بالا تا صندوق محافظت پارچه امتداد دارد. صندوق محافظت پارچه‌ی بیرق افغانستان طوری ساخته می‌شود که پارچه‌ی بیرق به صورت درست در آن جایجا و حفظ شده بتواند. بیرق کشور بالای ساختمان یا در میان آن و یا دروازه‌ی مدخل عمومی نصب می‌گردد. اداراتی که در ساختمان واحد قرار دارند، صرف از یک پارچه بیرق افغانستان استفاده می‌کنند. بیرق افغانستان در داخل کشور به تناسب معین تنها در واسطه‌ی نقلیه زمینی رییس جمهور اسلامی افغانستان مورد استفاده قرار می‌گیرد. بیرق افغانستان در خارج از کشور در وسایط نقلیه زمینی سفیران و نماینده‌گان رسمی دولت جمهوری اسلامی افغانستان مورد استفاده قرار می‌گیرد. بیرق کشور در کاروان‌های رسمی با رسم گذشت مورد استفاده قرار می‌گیرد و بیرق دومی در قسمت پیش‌روی سمت چپ

واسطه‌ی نقلیه زمینی نصب می‌شود.

بیرق افغانستان حین پذیرایی رسمی سران دول خارجی در جمهوری اسلامی افغانستان و کاروان‌های رسمی عازم خارج در واسطه‌ی نقلیه زمینی دولتی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ممنوعیت‌های استفاده از بیرق

استفاده از بیرق در صورتی که پارچه‌های آن کهنه و فرسوده باشد، رنگ خود را از دست داده و کمرنگ شده باشد، در ظروف تزئینی و وسایط نقلیه زمینی، در لباس و سایر اشیای اضافی و در اشیای مورد استفاده برای حیوانات و وسایط نقلیه زمینی ممنوع است.

افراشتن بیرق

بیرق افغانستان در ریاست جمهوری کشور، شورای ملی، شورای وزیران، استرهمکمه، وزارت‌ها، شوراهای ولایتی، ولسوالی و قریه، ادارات مستقل دولتی، ولایات و ولسوالی‌ها، قرارگاه قطعات بزرگ اردوی ملی، پولیس ملی و امنیت ملی دولت جمهوری اسلامی افغانستان (قول اردوها، فرقه‌ها، لواها و غندهای مستقل)، قرارگاه قوای سرحدی، گمرکات سرحدی و پوسته‌های سرحدی، میدان‌های هوایی، نماینده‌گی‌های سیاسی و قونسلی کشور در خارج، وکالت تجاری کشور در خارج و سایر امکان دولتی و غیردولتی طبق اسناد تقنینی مربوط، برافراشته می‌شود.

حالت نیمه‌افراشتن بیرق

بیرق کشور حین برگزاری مراسم عزاداری عمومی که از سوی دولت اعلام می‌شود، در محل‌هایی که در بالا بیان شد، در حالت نیمه‌افراشته نگه داشته می‌شود. بیرق افغانستان همچنان در صورت وفات سفیر افغانستان مقیم خارج، به مدت یک روز در آن کشور نیمه‌افراشته می‌شود.

هرگاه بیرق کشور طبق احکام قانون با یک یا چند بیرق دولت‌های دوست یا بیرق‌های اختصاصی در داخل کشور، در یک محل افراشته گردد، پارچه و بیرق دولت‌های دوست یا بیرق‌های اختصاصی از پارچه و دسته‌ی بیرق افغانستان بزرگ‌تر و بلندتر بوده نمی‌تواند.

بیرق کشور بالای ساختمان متروکه، نیمه‌کاره، مخروبه و امثال آن و طیاره‌های کشور مجاز نیست.

طیاره‌های کشور باید بیرق افغانستان را در دروازه‌ی دخولی اولی رسم کنند.

طرز افراشتن بیرق

بیرق کشور به سرعت افراشته شده و به آهسته‌گی فرود آورده می‌شود. افراشتن بیرق در جریان توزیع مدال‌های ورزشی و سایر مواردی که هم‌زمان با نواختن سرود ملی صورت می‌گیرد، از این قاعده مستثنا است.

بیرق کشور در قطعات اردوی ملی، پولیس ملی و امنیت ملی طبق تعلیمات‌نامه‌ی مربوطه با رسم و تعظیم نظامی افراشته و فرود آورده می‌شود. بیرق افغانستان در ادارات ملکی پس از افراشتن و پیش از فرود آوردن، از سوی شخص مؤظف مورد رسم و تعظیم قرار می‌گیرد. شخص مؤظف مکلف است تا در جریان افراشتن و فرود آوردن بیرق، متصل دسته ایستاده شده و در حالت افراشتن بیرق، قسمت بالایی آن را کاملاً به زیر قبه پیوست سازد.

بیرق کشور در مراسم ملی و رسمی توسط اشخاص انتقال داده می‌شود و یا به طور ایستاده، آویخته شده به دیوار، به استناد پایه، به داخل تالار و یا بالای میز به منظور تزئین مورد استفاده قرار می‌گیرد. شکل کوچک بیرق که از فلز و امثال آن ساخته می‌شود، در یخن یا سینه آویخته شده می‌تواند.

بیرق تزئینی که با استفاده از دسته برافراشته می‌شود، بدون ریسمان بوده و طوری آراسته می‌شود که در برابر باد مقاومت داشته باشد. فاصله‌ی ضلع پایینی بیرق‌های تزئینی آویخته شده به روی دیوار، از سطح زمین کم‌تر از یک متر بوده نمی‌تواند.

شخصی که به طور علنی به بیرق توهین کند، طبق احکام قانون مورد تعقیب عدلی قرار می‌گیرد.

موارد بالا بخش اساسی از احکام قانون طرز استفاده از بیرق، نشانی ملی و سرود ملی است. قانون طرز نشر استفاده از بیرق، نشان ملی و سرود ملی پس از تصویب و توشیح رییس جمهور کشور در سال ۱۳۹۵ در جریده‌ی رسمی نشر و نافذ شده است.

گفتنی است که بزرگداشت از بیرق در ۷ اسد که روز ملی بیرق است، به گونه‌ی متفاوت و گسترده صورت می‌گیرد. این نماد ملی که فشرده افغانستان در یک پارچه است، مبنای وحدت و یک‌پارچه‌گی افغانستان را نمایان می‌سازد.

۳۶ درجه

این شرم تاریخی را کجا ببریم؟



سعید حقیقی

سال‌ها در این کشور زیسته‌اند، شهروندان شریف این سرزمین بوده‌اند، در غم‌ها و شادی‌های آن صمیمانه خود را شریک دانسته‌اند، گاه موقعیت و وضعیت‌شان بسیار خوب بوده و گاه بسیار بد. در زمان‌هایی که کم‌تر بحث‌های مذهبی، قومی و نژادی در این کشور مطرح بوده، مثل همه‌ی شهروندان با آن‌ها برخورد یک‌سان صورت گرفته و گاه که این مسایل پررنگ شده، از آفت آن به دور نبوده‌اند. هرگز تلاش نکرده‌اند سرزمین آبی‌شان را ترک کنند، حتا در بدترین وضعیت‌ها. وقتی طالبان ظالمانه رنگ لباس‌شان را تغییر دادند و مجبورشان کردند که رنگ نارنجی بپوشند، آرام و تصور آن را پذیرفتند و با لباس‌های نارنجی در انظار عمومی ظاهر شدند. خانه‌های‌شان را به زور غضب کردند، مجبورشان کردند که این کشور را ترک کنند، اما آن‌ها با دلی کلان و سعه صدر مشکلات را قبول کردند و ماندند در این ویران‌کده. حتا در همین نظام که خود را متعهد به ارزش‌های حقوق بشری و دموکراتیک می‌داند، تا بسیار وقت برای‌شان حتا یک کرسی در پارلمان کسی قایل نمی‌شد. امروز اما این اقلیت می‌خواهد این کشور را ترک کند. شاید همه‌ی‌شان بازم نروند و این‌جا را با همه‌ی مصیبت‌ها و مشکلات آن ترجیح دهند، ولی انکار نباید کرد که ما حق‌شان را تلف کرده‌ایم. مایی که خود را مالک این سرزمین می‌دانیم و فکر می‌کنیم دیگرانی که در آن زنده‌گی می‌کنند با ما مساوی نیستند. ما برادران خوبی نبوده‌ایم، ما هم‌شهریان خوبی نبوده‌ایم، این را باید اعتراف کنیم. وقتی گروه‌های دهشت‌افکن در ننگ‌هار بر آن‌ها حمله کردند و جان یگانه نامزد انتخاباتی‌شان را با جمعی دیگر گرفتند، بازم بدون گلابه و شکوه حاضر شدند نامزد دیگری را پیشنهاد کنند. در غم‌های این کشور همواره شریک بوده‌اند. وقتی مصیبتی بر دیگران رفته، حتا از برگزاری روزهای خوشی خود صرف نظر کرده‌اند و گفته‌اند که وقتی دیگران زخم داشته باشند، ما چگونه جشن بگیریم. در حالی که ما حتا حاضر نشدیم به مرده‌های‌شان ادای احترام کنیم، ولی آن‌ها در غم‌های ما گریسته‌اند. هنوز اشک‌های انارکلی هنریار، یگانه بانوی هندوباور این کشور که عضویت مجلس سنا را دارد و در غم از دست‌شده‌گان کنری در صحن مجلس سنا جاری شد، از خاطر نرفته است. او چنان از عمق دل گریست که هرگز چنان اشک‌های روانی را به خاطر نداشته‌ام. بسیاری از شهروندان افغانستان وقتی به هند می‌روند و گاه با مشکلی روبه‌رو می‌شوند، تایید می‌کنند که سیک‌ها و هندوهای افغانستانی به کمک‌شان می‌شایند و در برابر پولیس هند از آن‌ها حمایت می‌کنند و می‌گویند ما برادران یک‌دیگریم، از یک خاک و از یک دیاریم. اما امروز حرف و حدیث‌هایی در رسانه‌ها به گوش می‌رسد که گویا به دلیل مشکلات امنیتی که برای این اقلیت شریف کشور به وجود آمده، کانادا و امریکا حاضر شده‌اند که آن‌ها را اسکان دهند.

یک جمع کوچک نیز به تازه‌گی به سوی کشور هند رفتند که جان‌پناهی بیابند. آیا با رفتن آن‌ها دل ما آرام می‌گیرد؟ آیا فکر نمی‌کنیم که عضوی از تن خود را از دست می‌دهیم؟ چرا این‌همه قسی‌القلب شده‌ایم؟ چرا قدر یک‌دیگر را نمی‌دانیم و فکر نمی‌کنیم که این کشور همان‌قدر که به هر یک ما تعلق دارد، به آن‌ها نیز تعلق دارد؟ این «ما» و «دیگران» از چه زمانی در میان ما به وجود آمد؟ آیا افغانستان بدون حضور آن‌ها زیباتر و آرام‌تر می‌شود؟ هرگز نه! ما نشان داده‌ایم که اهل مدارا و هم‌دیگرپذیری نیستیم. ما نه تنها آن‌ها را فراری داده‌ایم که حتا همان‌هایی را که «خودی» می‌شناسیم، نیز از این کشور رانده‌ایم. ما فقط در شعار و گفتار مهربانی را رسالت خود دانسته‌ایم. در عمل نه مهربان بوده‌ایم و نه هم‌مهورز. جامعه‌ای که نتواند اعضای خود را تحمل کند، جامعه‌ی به قهقرا رفته است؛ جامعه‌ای که به زودی می‌پوسد و متلاشی می‌شود. من زمانی فکر می‌کردم که شاید روزی گره کور این کشور به دست یک سیک یا هندوباور این سرزمین حل شود. شاید روزی که ما بتوانیم به صورت مساوی حق انسان‌ها را به آن‌ها تفویض کنیم، به چنین هدفی برسیم. اما حالا نه. حالا ما مردان جنگ این سرزمینیم. خوشحالیم که می‌توانیم هم‌وطنان خود را قصابی کنیم و یا از خانه و کاشانه‌شان متواری سازیم. شاید فکر می‌کنیم به این صورت خدا را خوش می‌سازیم؛ اما این را به یقین می‌دانم که خدا نیز از ما قهر می‌کند و روزی آه آنانی را که مظلومانه از این کشور بیرون رانده‌ایم همه‌ی ما را خاکستر می‌کند. ما روزی باید در پیش‌گاه تاریخ از آن‌ها عذرخواهی کنیم. ما بدهکار آن‌ها هستیم و تا روزی که نتوانیم دوباره دل‌های مهربان‌شان را از خود کنیم، هم‌چنان در آتش و باروت خواهیم سوخت.

افغانستان ضعیف، فقیر و طرفدار دولت بی‌ثبات در این کشور بوده و است، زیرا هرگاهی که دولت نیرومند در افغانستان به وجود آمده است، مساله آزادی پشتونستان و خط مرزی «دیورند» در راس برنامه‌های آن قرار داشته است.

بدیهی است که وجود دولت مقتدر و قوی در افغانستان باعث می‌گردد که پشتون‌های پاکستان وسیله فشار بر ضد دولت پاکستان شوند. دولت پاکستان با درک زمینه‌های داخلی و منطقه‌ای دولت نیرومند در افغانستان، همیشه در پی فرصتی است تا نگذارد دولت ملی و مستقل در این کشور به وجود آید. طبیعی است که با نابه‌سامانی افغانستان، فرصتی مناسب برای پاکستان به وجود آمده که دولت و ملت افغانستان را تضعیف کند. نابه‌سامانی در افغانستان زمینه مناسبی است برای تثبیت حضور و تشدید رقابت‌های سیاسی بین آن دو کشور علاوه بر آن دو کشور هند و پاکستان در مساله کشمیر باهم درگیر است و این مساله مناسبات طبیعی را میان آن دو کشور ایجاد کرده و کینه عمیقی را در دل دولت‌های پاکستان کاشته است. از این رو پاکستان تسلط خود را در افغانستان، تضعیف کشور هند دانسته و خود را در رقابت‌های منطقه‌ای پیروز احساس می‌کند، زیرا برتری بر رقیب هند در منطقه، تأثیر مهمی بر وضعیت کشمیر می‌گذارد.

ادامه در صفحه ۸

نقش پاکستان در فرایند صلح و نابه‌سامانی افغانستان

محمد عرفانی

کشور پهناور هندوستان و مستعمره انگلستان بود. بعد از جنگ جهانی دوم به‌عنوان یک کشور مستقل و هم‌سوم با سیاست کشورهای استعمارگر ابراز وجود کرد. هندوستان نیز بعد از تجزیه پاکستان از آن و ایجاد مجادلات مرزی بین این دو کشور از هم‌پیمانان استراتژیک روسیه در قبال پاکستان است. از این رو پاکستان دشمن مشترک روس‌ها و هندی‌ها محسوب می‌گردد و نفوذ این دو کشور برای اعمال فشار بر پاکستان همیشه از طریق افغانستان بوده است. موقعیت جغرافیایی افغانستان نقش برجسته و کلیدی را به خاطر رقابت‌های اقتصادی، سیاسی و نظامی برای کشور پاکستان و قدرت‌های بزرگ منطقه و جهان به وجود آورده است. به همین منظور سرمایه‌های هنگفتی را برای تسلط بر افغانستان در نظر گرفته‌اند. عوامل و انگیزه‌هایی که باعث شده پاکستان دست از سر افغانستان بر ندارد و همواره در صدد دخالت و شعله‌ور ساختن تنش‌ها و نزاع‌های داخلی باشد، قرار ذیل می‌توان برشمرد:

۱- رقابت با هند

پاکستان بر سر مسایل کشمیر با کشور هند نزاع دایمی و تاریخی دارد و افغانستان هم به خاطر حل مسایل پشتونستان و خط مرزی «دیورند» همواره یکی از متحدان منطقه‌ای دولت هند به حساب می‌آید. به همین دلیل پاکستان همیشه خواهان

نخستین مداخله خارجی که جنگ‌ها و ویرانی‌های کنونی را به وجود آورد، مداخله ارتش سرخ در افغانستان بود. حضور ارتش سرخ در این کشور بهانه و توجیه مداخلات کشورهای مهم منطقه و همسایه‌گان از جمله پاکستان و بعضی کشورهای دیگر شد. متأسفانه این کشورها نقش مخرب و منفی زیادی در تحولات سیاسی، نظامی و اجتماعی افغانستان داشته‌اند. بدون شک دخالت‌های این کشورها در امور داخلی افغانستان، موجب تشدید و تداوم بحران، جنگ‌های داخلی، ناامنی و بی‌ثباتی افغانستان شد. در دوران اشغال و جهاد، بهترین فرصت تاریخی برای پاکستان فراهم آمد تا با جلب حمایت مادی، سیاسی و نظامی کشورهای مهم منطقه و جهان افغانستان را به آتش بکشد. از این رو بیش‌ترین سهم در میان کشورهای همسایه و منطقه، در ایجاد بحران و تخریب کشور ما، پاکستان داشته است؛ اما این‌که چه انگیزه و اهدافی پاکستان را وادار به چنین اقدامات کرده است، این مقال برای پاسخ‌گویی به همین پرسش و روشن شدن آن به طور خلاصه تدوین یافته و به بحث و بررسی می‌پردازد.

انگیزه‌های پاکستان از دخالت در افغانستان
پاکستان قبل از جنگ جهانی دوم جزوی از پیکره

قسمت سوم- راهکارهای اجتماعی کاهش فساد مالی

در قسمت دوم این نبشته، تحلیلی جامعه‌شناختی از پی‌آمدهای فساد مالی مقام‌های حکومتی که بیش‌تر جامعه‌محور پنداشته می‌شد، به بحث گذاشتیم. در آن قسمت تاکید شد که پی‌آمدهای فساد مالی مقام‌های حکومتی، وسیع، عمیق، ماندگار و دارای کارکرد و وجوه پیدا و پنهان است. عمده‌ترین تبعات و کارکردهای منفی فساد مالی مقام‌ها که بیش‌تر منظور ما اختلاس و سوءاستفاده از صلاحیت‌های وظیفه‌ای است، به مواردی چون بازدارنده‌گی جامعه از چرخه توسعه، گسترش فاصله مردم از حکومت، گسترش فاصله طبقاتی و پیدایش طبقه نوکسسه، تشدید فقر و تحمیل هزینه‌های اضافی بر مردم، هدر رفتن فرصت‌ها و منابع دولتی و عامه، استمرار و گسترش جنگ و ناامنی، کاهش سرمایه‌گذاری‌ها و تعطیلی تولیدات داخلی و... اشاره شد. در این قسمت تلاش می‌شود تا راهکارهای اجتماعی کاهش فساد مالی در حکومت جست‌وجو و ارائه گردد. مسلم است که راهکارهای ارائه شده با الهام از دیدگاه‌های جامعه‌شناسان و با بینش جامعه‌شناسانه مطرح می‌شود.

در پایان قسمت دوم این نبشته تاکید شد که نیاز جدی ست تا یک تیم تحقیقاتی متشکل از پژوهش‌گران ملی و بین‌المللی بالای این معضل بزرگ و فراگیر حکومت و جامعه افغانستان به صورت علمی و مستقلانه تحقیق کرده راهکارهای علمی و عملی برای کاهش فساد مالی ارائه کنند. همان‌طوری که در قسمت اول نوشتار عوامل متعدد اجتماعی را در بروز و نهادینه شدن فساد مالی برشمردیم، واضح است که راه حل‌ها نیز بایست از جهات مختلف جست‌وجو گردد. اگر فرض ما بر این باشد که فساد مالی به یک فرهنگ تبدیل شده و در لایه‌های مختلف جامعه و حکومت نهادینه و هنجارمند شده است، پس راه حل‌ها نیز بایست به صورت تکوینی و مرحله‌ای دست‌وپا گردد، هم‌چنانی که برخی از جامعه‌شناسان معتقد اند که تغییر فرهنگ، یک نسل یا پنجاه سال زمان نیاز دارد. پیر بردیو، جامعه‌شناس پست‌مدرن فرانسه‌ای، در بحث منش،

نگاهی جامعه‌شناختی به فساد مالی در حکومت افغانستان

ذایقه و میدان‌ها معتقد است که منش و ذایقه‌های افراد (ساختمان ذهنی، گرایشات، عادات و رفتار) در مواجهه با میدان‌های مختلف شکل می‌گیرد. اگر ما حکومت را یک میدان قلمداد کنیم، ساختارها و فرهنگ فسادپرور در حکومت، حتا منش و ذایقه افراد غیرفاسد را نیز فاسد می‌کند. لذا کاهش فساد مالی آسان نیست، مگر این‌که موارد زیر به صورت جدی برنامه‌ریزی و عملیاتی شود:

۱- فرهنگ‌سازی ضد فساد: واقعیت تلخ این است که علاوه بر هنجارهای فسادزا در حکومت، جامعه ما نیز فسادپرور است یا دست‌کم در مقابل فساد مالی بی‌تفاوت بوده و است. انزجار و ضدیت با فساد بایست در ساختارهای ذهنی افراد از طفولیت نهادینه و تعبیه گردد. فرهنگ‌سازی از طرق مختلف به صورت دوام‌دار باید انجام شود. انگیزه‌ها، ارزش‌ها و روش‌های مبارزه با فساد در نصاب تعلیمی و تحصیلی باید گنجانیده شود. خانواده‌ها در تربیت فرزندان‌شان الگوهای مبارزه و ضدیت با فساد را به کار بگیرند، رسانه‌ها، ملامامان مساجد و منابر، داستان‌نویس‌ها، شاعران، ممثلان و بازی‌گران فلم و سینما و همه‌ی گروه‌هایی که در فرهنگ‌سازی جامعه نقش دارند، بایست الگوهای مبارزه و ضدیت با فساد مالی را استفاده کنند. فعلا گفتمان غالب جامعه (از نوع فوکویی)، گفتمان فساد است، با فرهنگ‌سازی در طی چند دهه احتمالاً این گفتمان به گفتمان ضد فساد تبدیل خواهد شد. در غیر آن به لحاظ جامعه‌شناختی امیدی برای برچیدن فساد دیده نمی‌شود.

۲- فعال شدن نظارت اجتماعی: در جامعه‌شناسی نظارت و کنترل اجتماعی به مجموعه فشارها و مکانیزم‌هایی گفته می‌شود که با تهدید یا ترغیب افراد منحرف و کج‌رو را به رعایت ارزش‌ها و هنجارهای پذیرفته شده جامعه، مجبور می‌کند. از نظر جامعه‌شناسی پدیده بی‌تفاوتی اجتماعی چالش‌های فراوان را خلق می‌کند. برای کاهش فساد نیز مردم بایست به صحنه بیابند. جنبش‌های مبارزه با فساد مالی شکل بگیرد،

گردهم‌آبی‌های مدنی، مقاطعه با حکومت‌های فاسد، رای ندادن به تیم‌های انتخاباتی فاسد، اجازه ندادن به برنامه‌های فسادزا و موارد دیگر را مردم می‌توانند انجام دهند. فعال شدن نظارت اجتماعی و به صحنه آمدن مردم، بدون فرهنگ‌سازی مبارزه و ضدیت با فساد ممکن میسر نگردد.

۳- توانمندسازی نهادهای خاص نظارتی مثل پارلمان، جامعه مدنی، اپوزیسیون رسمی حکومت، رسانه‌ها و احزاب سیاسی: اگر امروزه از اضطراری‌ترین و عاطفی‌ترین پروژه‌ها مثل توزیع نان خشک به گرسنه‌گان و خرید تجهیزات پزشکی بیماران کرونایی که نفس‌های‌شان به شماره می‌افتد اختلاس می‌شود، نشان‌گر این است که مقامات فاسد نه تنها به هیچ ارزشی پای‌بند نیستند، بلکه از سوی هیچ مرجعی نظارت نشده و از پی‌آمد کارشان هیچ هراسی هم ندارند.

۴- غیرسیاسی و غیرقومی کردن نهادهای عدلی و قضایی و اجراءات مستقلانه نهادهای کشفی، عدلی و قضایی: این کار به کاهش فساد مالی کمک خواهد کرد. هرچند تا ساختار جامعه و حکومت قومی باشد، امیدی به استقلال این نهادها نیست، ولی اگر رییس جمهور که تقریباً همه‌ی صلاحیت‌های دولتی را در اختیار دارد، اراده‌ای برای کاهش فساد مالی داشته باشد، بایست استقلال نهادهای عدلی و قضایی را حرمت گذاشته و با مفسدان مالی برخورد سیاسی، قومی، تیمی، سطحی و فصلی نداشته باشد.

۵- اصلاح قوانین و ساختارهای تشکیلاتی نیز به کاهش فساد مالی کمک خواهد کرد؛ مثلاً در امر مبارزه با فساد مالی با تورم و تعارض تشکیلاتی روبه‌رو هستیم. قانون اساسی در ماده ۱۳۴ صلاحیت تحقیق در تمام قضایای جزایی را به سازمانی داده است، اما عملاً چنین اداره دیگر نیز در این مورد کار می‌کند. در ارائه خدمات نیز تعارض تشکیلاتی وجود دارد که خود زمینه فساد را مهیا می‌کند. قوانین نیز با چالش‌های تعارض در مفاد قوانین، خلاهای قانونی، طولانی و پیچیده بودن فرایند

انجام امور، عدم توازن در صلاحیت‌ها و مسوولیت‌های برخی ادارات و... روبه‌رو است.

۶- خصوصی‌سازی و محدودکردن ساحه فعالیت بخش‌های حکومتی: تجارب از حکومت‌های فاسد نشان می‌دهد که هرچه بار وظایف حکومت زیاد شود، به همان پیمانه فساد مالی گسترش می‌یابد. هرچند فساد در اداره خصوصی نیز رخ می‌دهد، اما رقابت بین شرکت‌ها، جلب رضایت مستفیدشونده‌گان پروژه و برخورد مستقل نهادهای عدلی و قضایی احتمال فساد را در بخش خصوصی کاهش می‌دهد.

۷- ایجاد مکانیزم‌های پیش‌گیری از فساد مالی: مکانیزم پیش‌گیری متنوع و گوناگون می‌تواند باشد. به نظر می‌رسد که برخورد و مکانیزم حکومت افغانستان در امر مبارزه با فساد مالی بیش‌تر برخورد با صورت مساله، صوری و پساتفاق است. پیش‌گیری‌های اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، قانونی، نظارتی و اداری باید فعال شود.

واضح است که راهکارهای ارائه شده منبعث از بینش جامعه‌شناختی و با الهام از نظریه‌های اجتماعی بوده است. داستان فساد مالی بزرگ‌تر از آن ست که با یک تحلیل جامعه‌شناختی خلاصه یا حل گردد، منتها جامعه‌شناسی به حیث یک علم کاربردی می‌تواند در حصه مسایل اجتماعی چشم‌اندازهای روشن و راهکارهای عملی برای مسایل و ناهنجاری‌های جامعه ارائه کند. مساله فساد در حکومت یک معضل بزرگ فراراه توسعه کشور و مخل زنده‌گی بهتر شهروندان است. این معضل ملی باید به گفتمان ملی تبدیل شده و دغدغه همه‌ی تحصیل‌یافته‌گان جامعه باشد. این نوشتار که تحت عنوان «نگاهی جامعه‌شناختی به فساد مالی در حکومت افغانستان» در سه قسمت عوامل، پی‌آمدها و راهکارها را به خواننده‌گان ارجمند ارائه می‌کند، گامی کوچک بود در جهت ترویج مباحث و تبیین جامعه‌شناختی که بی‌گمان علم جامعه‌شناسی قدرت تبیین و تحلیل تمام پدیده‌ها و مسایل اجتماعی را دارد.

بی‌ثباتی سیاسی و امنیت اقتصادی

در جهان کنونی که به تعبیری تهی از مرزبندی‌ها است، عوامل فراملی نقش انحصاری دولت‌ها را به ویژه در عرصه فعالیت‌های اقتصادی به مخاطره افکنده‌اند، اما ساختار اقتصادی کشورها، مخصوصاً کشورهای در حال توسعه هم‌چنان در برابر عوامل نامطلوب داخلی ضربه‌پذیر است. این عوامل با تأثیرگذاری بر امنیت اقتصادی کشورها، تمام عوامل و زمینه‌های تولید و رشد را مخدوش ساخته و فرآیند شگوفایی را از حالت طبیعی خارج می‌کند. بی‌ثباتی سیاسی، در مقام مهم‌ترین عامل داخلی اما برون‌ساختاری (اقتصادی)، نزدیک‌ترین و معنادارترین تعامل را با مفهوم امنیت اقتصادی در تأثیرگذاری بر عوامل رشد و تولید دارا است.

در واقع دو نظام سیاسی و اقتصادی، در تعامل گسترده‌ای نسبت به یکدیگر به سر می‌برند و نظریات معطوف به تقدم هرکدام بر دیگری، بر وجهی از تقلیل‌گرایی گرفتار آمده است. پوشش امنیت در نظام سیاسی، نزدیک‌ترین تعامل با وجوه نظام اقتصادی را دارا است، به طوری که بر بُعد امنیت در هر دو ساختار عنایت شایانی می‌گردد. علاوه بر محیط داخلی، تعاملات این دو نظام در محیط بین‌المللی نیز به روش‌های مختلف به مطالعه درآمده است. از سال ۱۹۴۵میلادی، بر امنیت اقتصادی در کنار تعاملات سیاسی توجه جدی شده است. باری بوزان می‌نویسد: در این مقطع «در غرب از حکومت‌ها خواسته می‌شود که برای مردم خود امنیت اقتصادی ایجاد کنند و دولت نیز همین اهداف را دنبال می‌کند». البته شایان ذکر است که امنیت اقتصادی در تعامل با امنیت سیاسی و رفع شرایط خشونت‌آمیز معنا می‌یابد.

در حال حاضر متغیرهای کمی به مدل‌های ارتباط بین سیاست و اقتصاد وارد شده و معادلات گوناگون نیز در این زمینه به طراحی درآمده است و در نهایت بر این امر تأکید می‌گردد که تحقق امنیت اقتصادی مستقل و مجرد از امنیت سیاسی، اجتماعی و امنیت ملی قابل پی‌گیری نیست و بر این اساس امنیت اقتصادی از زمینه‌های مورد وفاق عمومی می‌تواند باشد. شاید به طور دقیق نتوان ارتباطی بین امنیت سیاسی و امنیت

یا تک‌حزبی و تشتت سیاسی ناشی از گروه‌گرایی سیاسی شدید مشاهده شود. در نتیجه با تعاریف فوق، بی‌ثباتی سیاسی به وضعیتی اطلاق می‌شود که در آن، نظام سیاسی موجود با چالش یا بحران مواجه می‌شود و احتمال تغییرات سیاسی افزایش می‌یابد. در چنین وضعیتی معمولاً کارآمدی دستگاه‌های حکومتی کاهش می‌یابد، فعالیت اقتصادی مختل می‌شود، احتمال خشونت سیاسی بالا می‌رود، واگرایی‌های داخلی و مذاخلات خارجی افزایش می‌یابد، امنیت روانی و اجتماعی تضعیف می‌شود و زمینه برای دگرگونی‌های غیرمرتبه فراهم می‌شود.

تبیین‌های اقتصادی ثبات: مجموعه‌ای از عامل‌ها که به نظر می‌رسد با ثبات سیاسی بستگی دارد، به جنبه‌های گوناگون توسعه اقتصادی مربوط می‌شوند. نخستین عاملی که در این زمینه باید مورد بحث قرار گیرد، رشد اقتصادی است. گفته می‌شود افزایش ثروت باعث افزایش ثبات به ویژه در کشورهای دموکراتیک می‌گردد. لیپست اولین کسی بود که گفت افزایش سرمایه و توان اقتصادی با افزایش ثبات پیوند مستقیم دارد. اساس این تحلیل وفور بنگاه‌های اقتصادی و فراوانی موجبات امنیت می‌شود. استدلال می‌شود که وقتی مردمی از نظرگاه اقتصادی توان‌مند باشند، دیگر دغدغه برای جنگ و بی‌ثباتی باقی نمی‌ماند؛ برعکس مردمانی که به سختی معیشت می‌کنند یا نسبت به حکومت بی‌پروایند و یا با آن به مقابله برمی‌خیزند.

از جهتی توانایی اقتصادی سبب می‌شود که جوانان به تحصیل و آموزش روی آورند. از سوی دیگر قدرت اقتصادی سبب گسترش رسانه‌های جمعی و همه‌گانی شده و میزان دسترسی به اطلاعات را برای مردم افزایش می‌دهد. از سوی دیگر ظرفیت بالای اقتصادی، افراد و شهروندان را تشویق می‌کند که در شهرها زنده‌گی کنند. این‌همه سبب رشد قدرت تشخیص افراد و مقایسه اوضاع داخلی با کشورهای دیگر می‌شود. به دلیل فسیل‌شده‌گی ساختارهای

سیاسی و عدم تمایل دولت‌مردان و کارگزاران سیاسی به نوگرایی سیاسی و دموکراسی‌سازی، جریان‌های معترض شکل می‌گیرد. این اعتراض کم‌کم گسترده شده و گاه ممکن به انقلاب منجر شود. به این صورت ظرفیت اقتصادی عملی برای شکل‌گیری بی‌ثباتی و تغییر نظام سیاسی خواهد شد.

اما در کشورهای کم‌تر توسعه‌یافته که از توان بالای اقتصادی محروم‌اند، چنین فرایندی اتفاق نمی‌افتد؛ چرا که نفس محرومیت منجر به انقلاب نمی‌شود، بلکه افول ناگهانی در فرصت‌های موجود، برای تداوم پیش‌رفت یک فرد در راستای انتظاراتش انقلاب می‌آفریند. هرگاه شکاف میان نیازهای ارضاشده و نیازهایی که انتظار ارضایش می‌رود، زیاد باشد، وقوع انقلاب دور از تصور نیست.

با این حساب ملاحظه می‌شود که توسعه اقتصادی منجر به توسعه سیاسی و ثبات امنیتی می‌شود. نقش اقتصاد در فرایند امنیت‌افزایی بی‌تبدیل است. این مهم به ویژه در حوزه مناسبات اجتماعی در داخل کشورها تعیین‌کننده است. افغانستان هرچند در حال حاضر کشوری است فقیر از نظرگاه اقتصادی، اما موقعیت ژئوپلیتیک و ژئواستراتژیک این کشور در منطقه و جهان از یک سو، وجود منابع غنی و ذخایر دست‌نخورده معدنی از سوی دیگر ظرفیت و پتانسیل بالای رشد اقتصادی را برای آینده این کشور تضمین می‌کند، مشروط بر این‌که اراده حکومت نوین در افغانستان برای بهره‌برداری از این ظرفیت‌های بالقوه محکم و خلل‌ناپذیر باشد. بدیهی است که بخش عمده‌ای از بی‌ثباتی‌های فعلی، متأثر از فقر مزمن، بی‌کاری رو به افزایش و عدم زیرساخت‌های اقتصادی است. عده‌ای که وقتی راهی برای امرار معاش و ارتزاق خود و خانواده نیافته‌اند، ناچار به سمت ناهنجاری و اعمال خشونت‌بار گرایش یافته‌اند و در صورتی که ریشه اصلی چنین پدیده‌هایی قطع گردد، بستر تفاهم و قانون‌مندی از سوی این افراد نیز فراهم خواهد آمد.

تنت

ضمیمه طنز روزنامه

سال سوم
شماره مسلسل ۱۳۳
چهارشنبه ۸ اسد ۱۳۹۹
صفحه آرا: رضا مرادی
دبیر بخش طنز: موسی ظفر
کاریکاتوربست: علی موسوی سام

پیشاپیش دشنام عرض می کنیم!

هفتهنامه هشت شب به نمایندگی از مردم افغانستان دشنامهای گرم خود را به تمام کسانی که در روز عید محتویات شکمبه قربانیشان را روی جاده می ریزند، تقدیم می نماید. با احترام

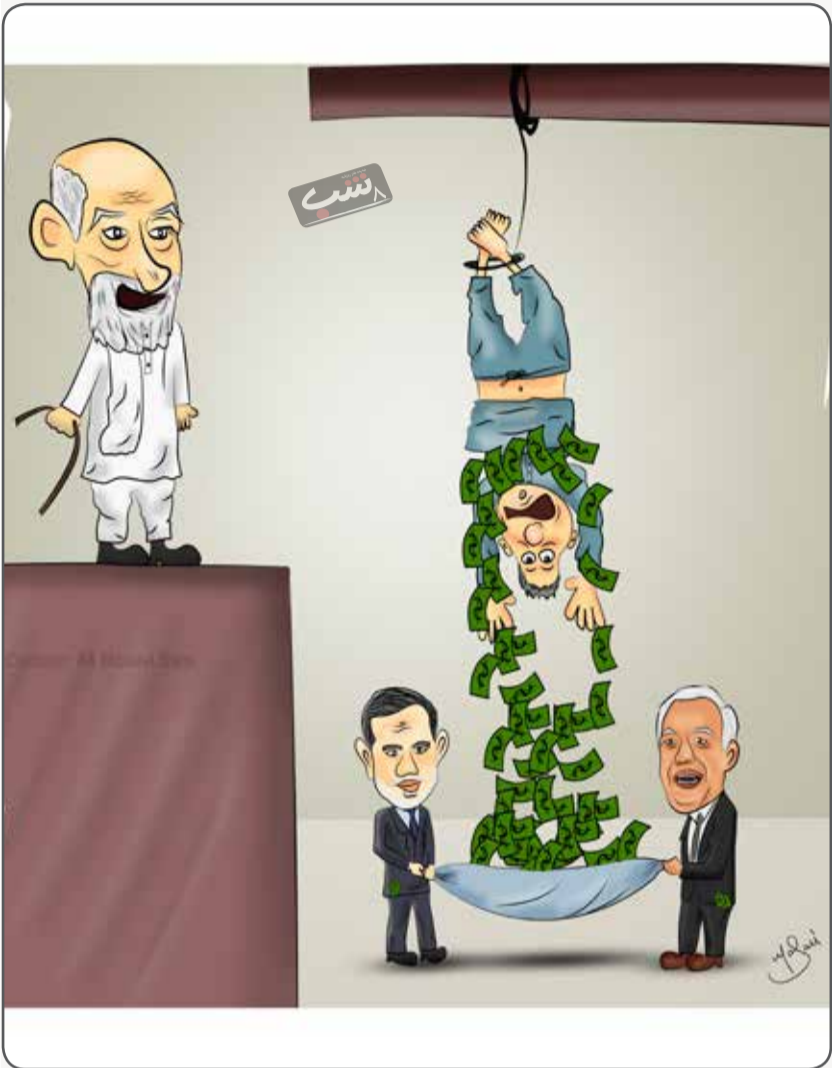


نسخه افغانی سرپال «دزدان پول» ساخته شد



ماهر را از دزدان ایلیایی که زود دستگیر می شوند جدا کند و به آن ها نقش مناسب بدهد. شینکی میز کارش را کنار میز پروفیسور گذاشته و در ساعاتی که پروفیسور نباشد، عملیات را مدیریت می کند. در قسمتی از سرپال شینکی با قراردادی های خاورمیانه ارتباط برقرار می کند و از آن ها برای پول کشیدن کمک می گیرد. بنگی کاراکتر جالب سرپال است. ادعا دارد که در تمام کارهای جهان مهارت و در تمام رشته های جهان تجربه بین المللی دارد، اما در عمل برعکس آن است. هر وظیفه ای که به او سپرده می شود، آن را بد انجام می دهد. در اول سرپال او وظیفه دارد تا امور را اداره کند. وی گروهان ها را به چهار دسته تقسیم می کند و برای برخورد با هر دسته «راهنمای قوم گرایانه» می سازد. پروفیسور وقتی از این موضوع خبر می شود، ناراحت می شود. پروفیسور برای این که بنگی احتیاط به خرج نداده و باعث بدنامی گروه شده، او را از اداره «امورات» برکنار و مسوول «روشنی خانه های شما» می سازد. بنگی در اولین فرصت متوجه می شود که «روشنی خانه های شما» جمله ناقص است و «روشنی» را از «خانه های شما» جدا می کند. برخلاف نسخه اسپانیایی که در آن پروفیسور خارج از بانک حضور دارد و بقیه دزدان در داخل فعالیت می کنند، در نسخه افغانی، خواجه غار کاراکتری است که برای مدتی در داخل بانک وظیفه دارد و وقتی خسته می شود، مدال وزیر اکبر خان خود را می گیرد و از بانک بیرون می رود. خواجه غار با پولی که از بانک برداشته، در قاره امریکا جزیره می خرد و مدتی آرام زنده گی می کند. چوره اما تخلیق ذهن کارگردان افغان است و به عنوان یک کاراکتر بی بخار و بی ضرر در نسخه افغانی گنجانیده شده است. چوره هر چند عضو باند است، اما در حد یک گروهان سقوط کرده است و فقط گاه گاهی فعال می شود. گروهان ها در سه قسمتی از سرپال چوره را تحریک می کنند تا ابتکار عمل را به دست گیرد و باند را رهبری کند، اما چوره بیدی نیست که با باد و طوفان و سونامی بلرزد. همین که در باند عضو است، خوش است. یک تفاوت عمده دیگر میان نسخه اسپانیایی و نسخه افغانی «دزدان پول» این است که در نسخه اسپانیایی پروفیسور دوست ندارد کسی کشته شود و صادقانه تلاش می کند تا به هیچ کسی، حتا به پولیسی که بر دزدان شلیک می کند، آسیب برسد. در نسخه افغانی پروفیسور از این دلسوزی محروم است و زیاد نگران کشته شدن کسی نیست. این سرپال در حال تکمیل شدن است و به زودی روی پرده تلویزیون خواهد رفت. کارشناسان رسانه بدین باور اند که نسخه افغانی سرپال «دزدان پول» بیش تر از نسخه اسپانیایی آن بیننده خواهد داشت.

نسخه جدیدی از سرپال اسپانیایی دزدان پول یا Money Heist که در این اواخر شهرت زیادی کسب کرده است، در افغانستان ساخته شد. نسخه افغانی این سرپال توسط کارگردان مشهور آقای حامد کارزار کارگردانی شده است. در این سرپال نقش پروفیسور را یک پروفیسور واقعی که مدتی در جان ها پکنز معلم بوده، بازی می کند. برخلاف نسخه اسپانیایی که در آن هر نفر اسم یکی از شهرهای جهان را روی خود گذاشته، در نسخه افغانی هر بازیگر خود را به نام یکی ولسوالی های افغانستان مسما کرده است که سرپال را جالب تر از نسخه اصلی آن از آب درآورده. چوره، بنگی، شینکی، چهاربرجک، خواجه غار و میربچه کوت اعضای باند پروفیسور هستند و هر کدام تخصص ویژه ای در یک کار دارد. در نسخه افغانی، افغانستان به صورت کل بانک پنداشته شده و بازیگران قرار است از این بانک بیشترین پول را در کوتاه ترین مدت بیرون بکشند. میربچه کوت تخصص ویژه ای در چاپ پول از طریق نان خشک دارد. وی خون گرم است و اغلب با گروهان ها که در بانک گیر مانده اند، شاخ به شاخ می شود. هر چند گروهان هایی هم هستند که به خاطر ابتلا به «سندروم استکهلم» به وی تقدیرنامه و چین می دهند. با تمام این ها، میربچه کوت دل پاک دارد. وی برای کارهای کرده و نکرده از خودش تشکر می کند تا فرهنگ اصیل تشکر میان مردم کم اصل نهادینه شود. در سرپال «دزدان پول» که تمام صحنه هایش کشتن و زدن و خوردن و بردن دارد، میربچه کوت یگانه کاراکتری است که با کارهایش باعث دلخوشی گروهان ها می شود. چهاربرجک هر چند نمی تواند به زبان های محلی حرف بزند و از طریق اشاره و انگلیسی با گروهان ها گپ می زند، اما نقش اساسی در کشتن روحیه گروهان های سرکش دارد. وی به هر قسمتی از بانک که منصوب می شود، بیست سی نفر کارمندان سابقه را با لگد و مشت از آن جا بیرون می کند تا بقیه مردم زهره کفک شوند. در قسمتی از سرپال، چهاربرجک موظف است تا برق های تعداد محدودی از سیستم مرکزی را خاموش کند و پول ها را بشمارد. وی در جریان شمارش متوجه می شود که به دارایی ها آسیب نرسیده و از آسیب نرسیدن به مردم اطمینان می دهد. مد نیست که در سرپال افغانی نقش زنان را خود زنان بازی کنند، اما در سرپال جدید این تابو شکسته شده و شینکی اولین بازیگر زن است که به صحنه آمده است. شینکی دوست دختر پروفیسور است. وی به خاطر چهره معصوم و لهجه شکسته خود دل هزاران بیننده را به دست آورده است. در سرپال، شینکی نقش شناسایی و استخدام دزدان را دارد. وی با مهارتی که دارد، می تواند دزدان



افزایش چشم‌گیر استفاده از چرس در تفریح‌گاه‌های پغمان؛

پولیس: چرسی‌ها را از تفریح‌گاه‌ها جمع‌آوری می‌کنیم

حسین حیدری

ولسوالی پغمان ولایت کابل که مهمان‌خانه افغانستان نامیده می‌شود، اکنون بیش‌تر تفریح‌گاه‌های مکان امن و خوش‌آیند برای استفاده از چرس شده است. شماری از افرادی که در تفریح‌گاه‌های پغمان می‌آیند، بدون در نظر گرفتن اخلاقی اجتماعی و نزاکت مکان‌های عمومی در حضور خانواده‌ها، زنان و کودکان چرس دود می‌کنند. این وضعیت، خانواده‌ها و سایر افرادی که برای تفریح و خوش‌گذرانی سالم به پغمان می‌آیند را با مشکلات و محدودیت‌هایی مواجه کرده است. خانواده‌ها به ویژه زنان و کودکان در این تفریح‌گاه‌ها مصونیت، احساس آرامش و امنیت ندارند؛ چون استفاده چشم‌گیر چرس روی روحیه آنان تاثیر سوء و منفی می‌گذارد. مسوولیت دولت، به ویژه شهرداری و پولیس است که جلو استفاده از چرس در تفریح‌گاه‌ها را بگیرند، اما طوری که در تفریح‌گاه‌های پغمان دیده می‌شود، پولیس و شهرداری نظارت موثر بر این مکان‌های تفریحی ندارند.

با وجود این مشکلات در فصل روان، پغمان میزبان صدها کابلی است که برای تفریح و میله در این ولسوالی جمع می‌شوند. پغمان در ۲۵ کیلومتری شهر کابل، از ولسوالی‌های سرسبز، زیبا و دیدنی کابل است. این ولسوالی دارای دو دره‌ی تفریحی و تاریخی به نام‌های «پغمان» و «پشه‌ای» است. هم‌چنان پغمان دارای یک تپه‌ی تاریخی و تفریحی است. با وجود محدودیت‌ها و مشکلات، هوای سرد، تپه‌های سرسبز، میوه‌های گوناگون و نزدیکی این ولسوالی به شهر کابل، سبب می‌شود که باشندگان ولسوالی‌های مختلف ولایت کابل در روزهای رسمی و غیررسمی برای تفریح و میله در این ولسوالی جمع شوند.

صفر رضایی همراه با اعضای خانواده خود برای تفریح و میله به پغمان آمده است. آقای رضایی می‌گوید که از کار در جریان هفته خسته می‌شود و در پایان هفته برای تفریح و میله به پغمان آمده‌اند. او می‌گوید که پغمان برای خانواده‌ها مکانی ایده‌آل و زیاد مناسب نیست، اما چون مکان‌های تفریحی در شهر کابل خیلی کم است، ناچار اند به این ولسوالی بیایند. به گفته او، در تفریح‌گاه‌های پغمان مکان مشخص برای خانواده‌ها نیست و آنان با خاطر جمع تفریح نمی‌توانند.

در همین حال سهیلا صفری که برای تفریح در پغمان آمده است، می‌گوید: «پغمان جایی خوب است، اما برای زنان زیاد مناسب نیست. یک تعداد مواد دود می‌کنند، شماری هم در فضای باز آب‌بازی می‌کنند، این وضعیت سبب شده است که دوباره به پغمان نیایم.»

خانم صفری اشاره کرد که قیمت‌های مواد غذایی نیز در این ولسوالی دو برابر شهر است و هیچ‌گونه نظارتی برای جلوگیری از

گران‌فروشی دکان‌داران وجود ندارد. او هم‌چنان اشاره کرد که با توجه به حضور پررنگ مردم در پغمان باید دولت تفریح‌گاه‌های سالم و مناسب را برای زنان در پغمان اختصاص دهد. مشکلات زنان تنها به این مورد خلاصه نمی‌شود، بیش‌تر تفریح‌گاه‌های پغمان که خصوصی است، تشناب ندارد. خانم صفری تصریح کرد که حتا تفریح برای زنان بدون دغدغه نیست. به گفته او، مسوولان تفریح‌گاه‌های خصوصی که از مردم تفریح‌کننده‌گان پول هنگفتی می‌گیرند، باید حداقل امکانات را فراهم کنند.

در همین حال مسوولان شهرداری کابل در واکنش به این گفته‌ها می‌گویند که به زودی این مشکل زنان را برطرف می‌کنند. نعمت‌الله بارکزی، سخنگوی شهرداری کابل، در صحبت با روزنامه ۸ صبح گفت که این نهاد تصمیم و برنامه دارد تا در آینده نزدیک در تفریح‌گاه‌های پغمان تشناب‌های زنانه بسازد. آقای بارکزی اشاره کرد که شهرداری کابل به همکاری با موسسات همکار تلاش دارد تا این مشکل خانم‌ها را در تفریح‌گاه‌های پغمان حل کند.

او هم‌چنان در رابطه به استفاده از مواد مخدر به ویژه چرس در مکان‌های تفریحی پغمان گفت: «یک تعداد افرادی که در پارک‌ها مواد مخدر استفاده می‌کنند، جلوگیری آن مشخصا به عهده حوزه امنیتی و قوماندهای امنیه ولسوالی است. این نهادها باید به صورت جدی مانع این‌طور عمل‌ها در تفریح‌گاه‌ها شوند.»

پولیس کابل: چرسی‌ها را از تفریح‌گاه‌ها جمع‌آوری می‌کنیم

پولیس کابل استفاده از مواد مخدر به ویژه چرس را در تفریح‌گاه‌ها پغمان می‌پذیرد و می‌گوید که استفاده‌کننده‌گان چرس را از تفریح‌گاه‌ها جمع‌آوری می‌کنند. فردوس فرامرزی، سخنگوی پولیس کابل، در صحبت با روزنامه ۸ صبح گفت که پولیس با هم‌چون افراد برخورد جدی می‌کند و بیش‌تر این افراد از تفریح‌گاه‌های پغمان و قرغه جمع‌آوری شده‌اند. آقای فرامرزی افزود: «افرادی که در تفریح‌گاه‌ها متهم به جرم شده‌اند، دوسیه‌های شان رسمی شده است. افرادی که گشت‌وگذار بی‌جا داشته‌اند، با یوم‌تریک شده‌اند.»

سخنگوی پولیس کابل تصریح کرد که گزمه‌ها و ایست‌های بررسی آنان در تفریح‌گاه‌ها فعال است و در صورتی که مردم شکایت داشته باشند، می‌توانند آن را با پولیس شریک سازند. کابل شهری با بیش از ۵ میلیون نفوس هر روز شاهد جرایم مختلف است. شلوغ بودن تفریح‌گاه‌ها و نبود مکان‌های کافی و مناسب برای تفریح، خانواده‌ها را وادار می‌سازد که با وجود تمام این مشکلات و مزاحمت‌ها یک روزشان را در تفریح‌گاه‌ها خوش و سالم بگذرانند.



دکترهنی، اوبولگولو، مالداری وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالداری

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان



Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

Support to National Priority Program2 SNaPP2

برنامه حمایت از برنامه های ملی دارای اولویت دوم

« دعوت به داوطلبی روش باز داخلی »

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/IFAD/SNaPP2/18042020/NCB

برنامه حمایت از برنامه های ملی دارای اولویت دوم SNaPP2 وزارت زراعت ، آبیاری و مالداري از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت مینماید تا در پروژه داوطلبی تهیه و خریداری ابزار باغداری برای ولایت ننگرهار را مطابق به مشخصات آرایه شده در شرطنامه اشتراک نموده، شرطنامه مربوطه را در فلش دسک (حافظه) بطور رایگان از امریت تدارکات پروژه SNaPP2 ویا از وب سایت اداره تدارکات ملی www.npa.gov.af و هم چنان معلومات متذکره را میتوانند از وب سایت وزارت زراعت، آبیاری و مالداري www.mail.gov.af و وب سایت اکبر بدست آورده ، آفر های خویش را مطابق شرایط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرزالعمل تدارکات به زبان انگلیسی طور سربسته از تاریخ نشراعلان الی ۰۳/۰۶/۱۳۹۹ ساعت ۰۲:۰۰ بجه بعد از ظهر به امریت تدارکات پروژه زراعت و مالداري به اشتراک مردم، واقع تعمیر پامیر منزل پنجم وزارت زراعت، آبیاری و مالداري تسلیم نمایند، آفرهای ناوقت رسیده و انترنیتی قابل پذیرش نمیشد.

جلسه آفر گشایی پروژه متذکره بتاريخ ۰۳/۰۶/۱۳۹۹ ساعت ۰۲:۰۰ بجه بعد از ظهر در دفتر پروژه SNaPP2 واقع تعمیر پامیر منزل پنجم وزارت زراعت ،آبیاری و مالداري دایر می‌گردد. تضمین آفر بصورت تضمین خط بانکی مبلغ (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) پندصد هزارافغانی می‌باشد.



دکترهنی، اوبولگولو، مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان



Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

Support to National Priority Program2 SNaPP2

برنامه حمایت از برنامه های ملی دارای اولویت دوم

« اعلان مجدد داوطلبی روش باز داخلی »

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/IFAD/SNaPP2-IC/PRN29/21032020/NCB

برنامه حمایت از برنامه های ملی دارای اولویت دوم SNaPP2 وزارت زراعت ، آبیاری و مالداري از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت مینماید تا در پروژه داوطلبی کانال باز سازی ذخیره آب گردنه مزار واقع قریه دره سیغه ولسوالی سالنگ ولایت پروان را مطابق به احجام کاری آرایه شده در شرطنامه اشتراک نموده، شرطنامه مربوطه را در فلش دسک (حافظه) بطور رایگان از امریت تدارکات پروژه SNaPP2 ویا از وب سایت اداره تدارکات ملی www.npa.gov.af و هم چنان معلومات متذکره را میتوانند از وب سایت وزارت زراعت، آبیاری و مالداري www.mail.gov.af و وب سایت اکبر بدست آورده ، آفر های خویش را مطابق شرایط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرزالعمل تدارکات به زبان انگلیسی طور سربسته از تاریخ نشراعلان الی ۰۶/۰۶/۱۳۹۹ ساعت ۰۲:۰۰ بجه بعد از ظهر به امریت تدارکات پروژه زراعت و مالداري به اشتراک مردم، واقع تعمیر پامیر منزل پنجم وزارت زراعت، آبیاری و مالداري تسلیم نمایند، آفرهای ناوقت رسیده و انترنیتی قابل پذیرش نمیشد.

جلسه آفر گشایی پروژه متذکره بتاريخ ۰۶/۰۶/۱۳۹۹ ساعت ۰۲:۰۰ بجه بعد از ظهر در دفتر پروژه SNaPP2 واقع تعمیر پامیر منزل پنجم وزارت زراعت ،آبیاری و مالداري دایر می‌گردد. تضمین آفر بصورت تضمین خط بانکی مبلغ (۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سه صد هزارافغانی می‌باشد.



دکترهنی، اوبولگولو، مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان



Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

Support to National Priority Program2 SNaPP2

برنامه حمایت از برنامه های ملی دارای اولویت دوم

« دعوت به داوطلبی روش باز داخلی »

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/IFAD/SNaPP2/17042020/NCB

برنامه حمایت از برنامه های ملی دارای اولویت دوم SNaPP2 وزارت زراعت ، آبیاری و مالداري از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت مینماید تا در پروژه داوطلبی تهیه و خریداری بسته های ابزار جهت ترویج شالی برای ولایت های بلخ، هرات، بغلان و ننگرهار را مطابق به مشخصات آرایه شده در شرطنامه اشتراک نموده، شرطنامه مربوطه را در فلش دسک (حافظه) بطور رایگان از امریت تدارکات پروژه SNaPP2 ویا از وب سایت اداره تدارکات ملی www.npa.gov.af و هم چنان معلومات متذکره را میتوانند از وب سایت وزارت زراعت، آبیاری و مالداري www.mail.gov.af و وب سایت اکبر بدست آورده ، آفر های خویش را مطابق شرایط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرزالعمل تدارکات به زبان انگلیسی طور سربسته از تاریخ نشراعلان الی ۰۲/۰۶/۱۳۹۹ ساعت ۰۲:۰۰ بجه بعد از ظهر به امریت تدارکات پروژه زراعت و مالداري به اشتراک مردم، واقع تعمیر پامیر منزل پنجم وزارت زراعت، آبیاری و مالداري تسلیم نمایند، آفرهای ناوقت رسیده و انترنیتی قابل پذیرش نمیشد.

جلسه آفر گشایی پروژه متذکره بتاريخ ۰۲/۰۶/۱۳۹۹ ساعت ۰۲:۰۰ بجه بعد از ظهر در دفتر پروژه SNaPP2 واقع تعمیر پامیر منزل پنجم وزارت زراعت ،آبیاری و مالداري دایر می‌گردد. تضمین آفر بصورت تضمین خط بانکی مبلغ (۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰) دوصد هزارافغانی می‌باشد.



دکترهنی، اوبولگولو، مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان



Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

Support to National Priority Program2 SNaPP2

برنامه حمایت از برنامه های ملی دارای اولویت دوم

« دعوت به داوطلبی روش باز داخلی »

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/IFAD/SNaPP2/27042020/NCB

برنامه حمایت از برنامه های ملی دارای اولویت دوم SNaPP2 وزارت زراعت ، آبیاری و مالداري از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت مینماید تا در پروژه داوطلبی تهیه و ساخت ۱۵ باب گلخانه های دو کمانه به شکل (MATCH GRAND) را مطابق به مشخصات آرایه شده در شرطنامه اشتراک نموده، شرطنامه مربوطه را در فلش دسک (حافظه) بطور رایگان از امریت تدارکات پروژه SNaPP2 ویا از وب سایت اداره تدارکات ملی www.npa.gov.af و هم چنان معلومات متذکره را میتوانند از وب سایت وزارت زراعت، آبیاری و مالداري www.mail.gov.af و وب سایت اکبر بدست آورده ، آفر های خویش را مطابق شرایط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرزالعمل تدارکات به زبان انگلیسی طور سربسته از تاریخ نشراعلان الی ۰۴/۰۶/۱۳۹۹ ساعت ۰۲:۰۰ بجه بعد از ظهر به امریت تدارکات پروژه زراعت و مالداري به اشتراک مردم، واقع تعمیر پامیر منزل پنجم وزارت زراعت، آبیاری و مالداري تسلیم نمایند، آفرهای ناوقت رسیده و انترنیتی قابل پذیرش نمیشد.

جلسه آفر گشایی پروژه متذکره بتاريخ ۰۴/۰۶/۱۳۹۹ ساعت ۰۲:۰۰ بجه بعد از ظهر در دفتر پروژه SNaPP2 واقع تعمیر پامیر منزل پنجم وزارت زراعت ،آبیاری و مالداري دایر می‌گردد. تضمین آفر بصورت تضمین خط بانکی مبلغ (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) پندصد هزارافغانی می‌باشد.



صاحب امتیاز: سانجر سهیل
مدیرمسول: معجب مهرداد
معاون مدیرمسول: وحید پیمان
خبرنگاران: خلیل اسیر، عبدالاحمد حسینی، علی شاه حقمیل، حبیب بهش محمدحسین نیک‌خواه
ویراستار: علی نظری، س.نوبین

Publisher:
Sanjar Sohail, sanjarsohail@yahoo.com
Editor-in-Chief:
Mujib Mehrdad
mujib_mehrdad@yahoo.com
Facebook.com/8am.af
Youtube.com/HashteSubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.af_official
www.8am.af

سال سیزدهم
شماره ۷
چهارشنبه
۸ اسد ۱۳۹۹
۲۹ جولای ۲۰۲۰
قیمت: ۲۰ افغانی

روایت دیروز، آینه امروز، نوید فردا

۷ صبح

۸ صبح

۹ صبح

۱۰ صبح

۱۱ صبح

۱۲ صبح

۱۳ صبح

۱۴ صبح

۱۵ صبح

۱۶ صبح

۱۷ صبح

۱۸ صبح

۱۹ صبح

۲۰ صبح

۲۱ صبح

۲۲ صبح

۲۳ صبح

منی گرام

به اطلاع تمام هموطنان و مشتریان محترم عزیزی بانک رسانیده میشود که عزیزی بانک ضمن خدمات شبکی جهانی وسترن یونین، خدمات منی گرام MoneyGram را نیز آغاز نموده است. اکنون هموطنان و مشتریان محترم عزیزی بانک می‌توانند در تمام نمایندگی‌های عزیزی بانک به داخل و خارج از کشور به زودترین فرصت با قیمت مناسب پول ارسال و دریافت نمایند. برای معلومات بیشتر با شماره ۲۴ ساعته ما ۱۵۱۵ تماس بگیرید یا به لینک ذیل کلیک نمایید.

www.azizbank.af 1515

Hasht e Subh Daily

8 am.af

Yesterday's Narrative Today's Mirror Tomorrow's Hope

13th Year ♦ No: 3407 ♦ Wednesday ♦ 29 July, 2020 ♦ Price: 20 Afs

تاریخچه انتخابات در ایالت می‌سی‌سی‌پی آمریکا

کیوان شکوری

ایالت می‌سی‌سی‌پی در جنوب آمریکا به مرکزیت جکسون از تاریخ ۱۰ دسامبر ۱۸۱۷ به عنوان بیستمین ایالت به ایالات متحده آمریکا پیوست. طبق آخرین سرشماری جمعیت این ایالت ۲,۹۷۶,۱۴۹ تن است. ترکیب جمعیتی این ایالت از ۵۶.۴ درصد سفیدپوست، ۳۷.۸ درصد سیاه‌پوست، ۳.۴ درصد اسپانیایی‌زبان‌ها یا مهاجران لاتین‌تبار، ۰.۶ درصد سرخ‌پوست‌ها و بومیان آلاسکا، ۱.۱ درصد شرق آسیا (Asian)، ۰.۱ درصد بومیان هاوایی و جزایر دیگر و ۱.۳ درصد نژادهای دیگر تشکیل شده است.

رودخانه معروف می‌سی‌سی‌پی از مرزهای غربی این ایالت از شمال به جنوب می‌گذرد. منشأ این نام از واژه misi-zibi به معنای «رود بزرگ» می‌باشد که از بومیان منطقه گرفته شده است.

الویس آرون پرسلی، خواننده و هنرپیشه مطرح آمریکایی، ویلیام کانترت فاکتر رمان‌نویس آمریکایی و برنده جایزه نوبل ادبیات، رایلی بی. کینگ معروف به بی.بی. کینگ، نوازنده مشهور گیتار الکتریک در سبک بلوز و برنده ۱۷ جایزه گرمی که از او به عنوان شاه بلوز (King of the Blues) یاد می‌شود و نشریه رولینگاستون کینگ او را در رتبه ششم در میان گیتاریست‌های برتر جهان در تاریخ نامیده است و اپرا گیلوفرنری تهیه‌کننده، هنرپیشه، مجری، برنده جایزه اسکار و از مطرح‌ترین مجری‌های تلویزیونی آمریکا و جهان از شخصیت‌های مشهور این ایالت هستند.

از سال ۱۸۲۰ الی جولای ۲۰۲۰ تعداد ۵۰ انتخابات ریاست جمهوری در آمریکا برگزار شده است که به غیر از دو دوره (۱۸۶۴ و ۱۸۶۸) که می‌سی‌سی‌پی به خاطر جنگ‌های داخلی از آمریکا جدا شده بود، در بقیه ۴۸ دوره شرکت کرده است. از این ۴۸ دوره انتخابات ۳۰ دوره حزب دموکرات، ۱۳ دوره حزب جمهوری‌خواه، دو دوره حزب دموکرات جمهوری‌خواه (Democratic-Republican Party)، یک دوره حزب ویگ (Whig Party)، یک دوره حزب حقوق دموکراتیک ایالات (States' Rights Democratic) و یک دوره حزب مستقل آمریکایی (American Independent Party) برنده انتخابات ریاست جمهوری در حوزه ایالت می‌سی‌سی‌پی

شدند. برای بررسی دقیق‌تر این انتخابات بهتر است این انتخابات را به دو بخش قبل و بعد از ۱۹۶۰ تقسیم کنیم. از ۱۸۲۰-۱۹۶۰ به مدت ۱۴۰ سال جمهوری‌خواهان فقط یک دوره ولی دموکرات‌ها ۲۹ دوره برنده این انتخابات شدند، اما بعد از سال ۱۹۶۰ دموکرات‌ها یک دوره، حزب حقوق دموکراتیک ایالات (States' Rights Democratic) یک دوره و جمهوری‌خواهان ۱۲ دوره برنده این انتخابات در می‌سی‌سی‌پی شدند که ۱۰ دوره آن به طور یک‌نواخت از سال ۱۹۸۰ تا کنون می‌باشد. این آمار نشان از سیطره جمهوری‌خواهان بر انتخابات ریاست‌جمهوری در ایالت می‌سی‌سی‌پی در ۶۰ سال اخیر دارد.

در انتخابات مقدماتی ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ می‌سی‌سی‌پی از حزب جمهوری‌خواه دونالد ترامپ با ۴۷.۳ درصد آرا موفق به شکست تد کروز با ۳۶.۳ درصد آرا شد.

در حزب دموکرات نیز هیلاری کلینتون با ۸۲.۶ درصد آرا موفق به شکست برنی سندرز با ۱۶.۵ درصد آرا شد. در انتخابات نهایی ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ در حوزه انتخابی می‌سی‌سی‌پی دونالد ترامپ با ۵۷.۹ درصد آرا در مقابل هیلاری کلینتون با ۴۰.۱ درصد، به پیروزی دست یافت و شش رای الکترال این ایالت را به نام خود کرد.

در انتخابات مقدماتی این دوره ایالت می‌سی‌سی‌پی از حزب دموکرات جو بایدن با ۸۱.۱ درصد آرا موفق به شکست برنی سندرز با ۱۴.۸ درصد آرا شد که اگر این آمار را در کنار آمار دوره گذشته که بالاتر ذکر شد قرار بدهیم، مشاهده می‌کنیم که مردم این ایالت گرایش شدیدی به جناح راست سیاسی در انتخابات ریاست جمهوری دارند و حتا طرف‌داران حزب دموکرات هم هیچ علاقه‌ای به جریان چپ‌گرای این حزب ندارند و رای خود را به جناح راست حزب دموکرات دادند.

برای مجلس سنای آمریکا از سال ۱۸۱۷ الی جولای ۲۰۲۰ به تعداد ۵۱ سناتور از ایالت می‌سی‌سی‌پی انتخاب شده‌اند که از این تعداد ۳۰ تن دموکرات، ۹ تن جمهوری‌خواه، سه تن دموکرات جمهوری‌خواه (Democratic-Republican Party)، پنج تن جکسونیان (Jacksonian)، دو تن از حزب ویگ (Whig Party)، دو تن دیگر عضو چند حزب مختلف (multiple party affiliations) بوده‌اند.

تا قبل از سال ۱۸۸۱ اکثر احزاب فعال چند سناتور را در دوره‌های مختلف به مجلس سنا فرستادند، اما دموکرات‌ها با ۱۲ سناتور از احزاب دیگر برتر بودند. از سال ۱۸۸۱ الی ۱۹۷۸ میلادی نزدیک به یک قرن ۱۸ سناتور از این ایالت برای مجلس سنای آمریکا انتخاب شدند که همه‌گی از حزب دموکرات بودند. اما از سال ۱۹۷۸ آرای این ایالت در انتخابات مجلس سنا به نفع جمهوری‌خواهان چرخش کرد و تا با امروز در این برهه ۴۲ ساله چهار سناتور انتخاب شدند و هر چهار تن از حزب جمهوری‌خواه بودند. با این اوصاف متوجه می‌شویم که به طور کل دموکرات‌ها در طول تاریخ انتخابات سنا در ایالت می‌سی‌سی‌پی بهتر عمل کرده‌اند، ولی در این ۴۲ سال اخیر جمهوری‌خواهان کاملاً برتر هستند.

Roger F. Wicker و Cindy Hyde Smith هر دو از حزب جمهوری‌خواه سناتورهای حال حاضر این ایالت در مجلس سنای آمریکا می‌باشند.

John C. Stennis (۱۹۴۷-۱۹۸۹) از حزب دموکرات به مدت ۴۲ سال و Thad Cochran (۱۹۷۸-۲۰۱۹) از حزب جمهوری‌خواه به مدت ۴۱ سال با سابقه‌ترین سناتورهای تاریخ این ایالت در مجلس سنای آمریکا می‌باشند.

در طول تاریخ تعداد نماینده‌گان منتخب در مجلس نماینده‌گان آمریکا از ایالت می‌سی‌سی‌پی ۱۴۵ تن بوده که ۱۰۲ تن از حزب دموکرات، ۲۵ تن از حزب جمهوری‌خواه، یک تن از حزب دموکرات جمهوری‌خواه (Democratic-Republican Party)، چهار تن از جکسونیان (Jacksonian)، یک تن از حزب جمهوری‌خواه ملی که به حزب ضد جکسونیان نیز مشهور است (National Republican Party OR Anti-Jacksonian Party)، سه تن از حزب ویگ (Whig)، دو تن مستقل (Independent)، یک تن از حزب متحد (Unionist Party)، یک تن از جمهوری‌خواه مستقل (Independent Republican) و دو تن با عضویت در احزاب مختلف (multiple party affiliations) یعنی در دوران نماینده‌گی حزب سیاسی خود را عوض کردند (Democratic- Jacksonian) بوده‌اند. با نگاهی به آمار و ارقام، متوجه می‌شویم که حزب دموکرات در طول تاریخ با تفاوت زیاد پیش‌تاز این انتخابات است، به طوری

که از سال ۱۸۸۳ الی ۱۹۶۳ به مدت هشتاد سال دموکرات برنده تمام انتخابات مجلس نماینده‌گان آمریکا در ایالت می‌سی‌سی‌پی بوده است. اما نکته قابل ذکر این است که از انتخابات سال ۱۹۶۵ کم‌کم آمار به سمت تعادل و در نهایت به نفع جمهوری‌خواهان چرخش کرد، به طوری که در حال حاضر از چهار نماینده این ایالت در مجلس نماینده‌گان آمریکا، سه نماینده از حزب جمهوری‌خواه و یک نماینده از حزب دموکرات می‌باشند.

از سال ۱۸۱۷ به تعداد ۶۵ فرمان‌دار در ایالت می‌سی‌سی‌پی انتخاب شده‌اند که از این تعداد ۴۶ تن از حزب دموکرات، هفت تن از حزب جمهوری‌خواه، چهار تن از حزب دموکرات جمهوری‌خواه (Democratic-Republican Party)، سه تن از حزب ویگ (Whig Party)، دو تن از حزب جمهوری‌خواه ملی که به حزب ضد جکسونیان نیز مشهور است (National Republican Party OR Anti-Jacksonian Party)، یک تن فرمان‌دار نظامی (Military) و دو تن که اسم حزب‌شان مشخص نیست (Unknown) بوده‌اند.

همان‌طور که آمار نشان می‌دهد، در طول تاریخ انتخابات فرمان‌داری ایالت می‌سی‌سی‌پی حزب دموکرات با فاصله زیاد پیش‌تاز است، اما از اواخر سده ۲۰ میلادی (سال ۱۹۹۲) آمار شروع به تغییر به سمت جمهوری‌خواهان کرد و از چهار فرمان‌دار انتخاب شده در این ۲۸ سال سه تن جمهوری‌خواه و یک تن دموکرات بودند که سه تن از این فرمان‌داران جمهوری‌خواه از سال ۲۰۰۴ تاکنون به طور یک‌نواخت دفتر فرمان‌داری را به یک‌دیگر تحویل داده‌اند.

نتیجه: همان‌طور که از آمار مشخص است، دموکرات‌ها در طول تاریخ انتخابات ایالت می‌سی‌سی‌پی دست بالا داشته، اما با توجه به این که جمهوری‌خواهان ۱۰ دوره انتخابات ریاست‌جمهوری در این ایالت را برنده شده، در ۴۲ سال اخیر هر چهار سناتور جمهوری‌خواه، سه نماینده از کل چهار نماینده این ایالت در مجلس نماینده‌گان آمریکا جمهوری‌خواه و در آخر این که از سال ۲۰۰۴ هر سه فرمان‌دار انتخاب شده در این ایالت جمهوری‌خواه هستند، نشان‌دهنده این است که ایالت می‌سی‌سی‌پی در حال حاضر یک ایالت کاملاً جمهوری‌خواه است.

از صفحه ۴

نقش پاکستان در فرایند صلح و نابه‌سامانی افغانستان

۲- ترس از جدایی طلبی پشتون‌های پاکستان

با توجه به این که پشتون‌ها در دو طرف خط مرزی افغانستان و پاکستان زنده‌گی می‌کنند و این قوم در پاکستان اقلیت‌اند، حکومت قبیل‌های قومی و نیرومند با علایق و احساسات پشتون‌خواهی در افغانستان همیشه برای دولت پاکستان مشکل جدی به حساب می‌آید و پاکستان برای جلوگیری از رشد اندیشه‌های خودمختاری و آزادی پشتون‌های پاکستان هزینه‌های زیادی جهت تضعیف دولت‌های افغانستان صرف کرده است. جورج آرنی در اثر خود، افغانستان گذرگاه کشور گشایان، چنین می‌نویسد: سیاست پشتونستان داود، افغانستان و پاکستان را تا لبه جنگ کشانیده بوده. اکنون ضیا آرزو داشت که با اغتنام از این فرصت طلائی مساله پشتونستان را برای همیشه و به نفع خود حل کند و در نتیجه به نقشه آسیای جنوب‌غربی شکل نوی بدهد.

پاکستان برای به دست آوردن این اهداف و اهداف دیگری که دارد، همیشه در این صدد است تا عده‌ای از رهبران احزابی که در گذشته با پاکستان همکاری کرده و گروه طالبان را با سیاست پاکستان هم‌آهنگ ساخته و به تضعیف تا سرحد مستعمره ساختن افغانستان کوشش کند و این امر ممکن نیست، مگر از طریق ایجاد نابه‌سامانی داخلی در افغانستان برای نابودی ابزار و ادوات جنگی، ویرانی کارخانه‌های صنعتی و انتقال ماشین‌آلات به پاکستان، تخریب راه‌های ارتباطی و در مجموع تضعیف قدرت و توانایی‌های ملی در افغانستان.

۳- اختلاف مرزی بر سر خط دیورند

در کنار مساله پشتونستان، مساله‌های دیگر نیز وجود دارد و آن اختلافات مرزی بر سر خط دیورند است که یکی از مشکلات دیرینه میان افغانستان و پاکستان بوده است. روی

کار آمدن هر دولت مقتدر در افغانستان باعث می‌شود مساله مورد اختلاف خط «دیورند» دوباره زنده شود، به همین دلیل اسلام‌آباد استراتژی ایجاد یک دولت ضعیف و دست‌نشانده در افغانستان و انهدام همه‌جانبه این کشور را پیش روی قرار داده است. پاکستان می‌پندارد که با به وجود آمدن یک دولت ضعیف و دست‌نشانده پاکستان در افغانستان، از این دو معضل بزرگ در امان خواهد ماند؛ زیرا وقتی که پشتون‌های افغانستان اسیر و بازپچه حکومت‌نظامی پاکستان باشند، مساله خط مرزی مطرح نخواهد شد و پشتون‌های پاکستان هم نمی‌توانند آزادی‌خواهی و استقلال طلبی کنند. از این رو منافع سیاسی پاکستان ایجاب می‌کند تا در افغانستان یک دولت ضعیف و هم‌آهنگ با سیاست‌های منطقه‌ای پاکستان به وجود آید تا مانند گذشته از یک طرف دچار مناقشات مرزی با افغانستان نباشد و از طرف دیگر در تشنجات مرزی با هندوستان از طرف افغانستان که همواره با هندوستان روابط دوستانه داشته است، دچار مانورهای سیاسی و تبلیغاتی نگردد.

۴- نگاه دهلیز اقتصادی

پاکستان از طریق کراچی و بندرهای مهم دریایی خود با کشورهای بزرگ جهان روابط اقتصادی و تجارتی دارد. استعداد فعالیت‌های اقتصادی فراوان در این کشور نهفته است. به همین دلیل دست‌یابی به بازارهای آسیای میانه یکی از علل مهم توجه کشورهای منطقه و جهان به خصوص پاکستان به طرف افغانستان شده است. پاکستان به خاطر اهداف سیاسی و اقتصادی در گذشته و حال توجه زیادی به آسیای میانه داشته است تا نفت و گاز این کشورها را به خاک خود انتقال دهد و با عبور خط لوله نفت و گاز آسیای

میانه بدون شک امتیازات زیادی از نظر اقتصادی و سیاسی برای خود کمایی کند. بنابراین تسلط بر افغانستان دست‌یابی به این اهداف خواهد بود؛ زیرا افغانستان تنها کشوری است که مرزهای طولانی و انحصاری با آسیای میانه دارد. اهمیت استراتژیک افغانستان توجه پاکستان و متحدان بین‌المللی آن را جلب کرده است، چون راهی جز از طریق افغانستان به آسیای میانه ندارد.

نتیجه و برآیند گفتار:

با توجه به آن چه گفته شد، طالبان، القاعده و داعش بهترین ابزار برای از پا درآوردن دولت افغانستان و عقب‌مانی کشور برای سردمداران پاکستان هستند. اصولاً پرورش گروه‌های افراطی و تروریستی، راهکاری است که برای اعمال سیاست و نفوذ سیاسی پاکستان نسبت به روند تحولات افغانستان و کسب قدرت فزاینده در حال و آینده افغانستان طراحی شده است. پاکستان در نظر دارد که با حمایت قاطع مالی و اقتصادی از این گروه‌ها و با تطبیق و تحمیل این راهکار جدید، به اهداف خود دست یابد.

امروزه طالبان در مناطق زیادی از افغانستان حضور دارند و در مذاکرات با آمریکا جایگاه قوی را به دست آورده و در برابر حضور دولت افغانستان در این روند مقاومت کرده‌اند. با وجودی که عوامل متعددی وجود دارد که به قوت طالبان در این روند منجر شده، اما در این رابطه دو عامل بسیار مهم بوده است: یک) حمایت پاکستان از طالبان؛ دوم) ناامیدی آمریکا از ترک افغانستان.

توافق آمریکا با طالبان، برای طالبان، ضرورتاً یک پیروزی محسوب می‌شود. به این توافق در اسلام‌آباد به عنوان یک پیروزی چشم‌گیر نگاه می‌شود و پاکستان احساس می‌کند

توانسته توافقی مطلوب را مدیریت کند که ظاهراً مطابق با اهداف راهبردی این کشور در کابل است. بدون شک پاکستان در آرزوی دست‌یابی به عمق راهبردی در افغانستان بوده است. نیروی نظامی پاکستان و آژانس اطلاعاتی آن (ISI) سیاست عمق راهبردی را از اواخر دهه ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۰ که به حمایت از طالبان روی آورد، تدوین و اجرا کرده‌اند. پاکستانی‌ها از قلمرو افغانستان به عنوان پناه‌گاهی امن برای آموزش گروه‌های تروریستی استفاده کرده است و پاکستان معتقد است که یک دولت حامی پاکستان در افغانستان برای تضعیف نفوذ هند در افغانستان ضروری است.

در حال حاضر توافق آمریکا و طالبان سود دیپلماتیک، مالی و راهبردی برای پاکستان همراه آورده است. این کشور از تجدید حمایت آمریکا و پذیرش نقش این کشور به عنوان تسهیل‌گر معامله استقبال می‌کند. پاکستان مطمئناً طالبان را در مقایسه با رهبری سیاسی افغانستان (که رابطه خوبی با هند دارد)، شریک قابل اعتماد در نظر می‌گیرد. زلمی خلیل‌زاد، نماینده ویژه آمریکا در امور افغانستان و مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا، یادداشت‌هایی را با وزیر امور خارجه هند در خصوص اوضاع افغانستان با تمرکز بر تعامل هند در امور منطقه‌ای برای صلح پایدار در افغانستان ردوبدل کرده‌اند.

در هر صورت این واقعیت پابرجا است که جایگاه دهلی برای ایفای نقش در افغانستان با توجه به وابسته‌گی طالبان به پاکستان، محدود خواهد شد. نیازی نیست بگوییم که بعید است سیاست اسلام‌آباد در برابر افغانستان از نقش هند در افغانستان استقبال کند. بنابراین اگرچه دهلی به تداوم نقش توسعه‌ای در افغانستان متعهد است، اما مواضع آتی هند را روند وقایع در ادامه کشور مشخص خواهد کرد.